„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przysyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 199. Czwartek 29. Sierpnia 1867. Rok wydania 57.

Część nieurzędowa.

O wspólnej konferencyi deputacyi tak Rady państwa jak i sejmu węgierskiego odbytej dn. 26. b. m. donoszą dzienniki wiedeńskie, że na konferencyi tej byli obecni nietylko ministrowie węgierscy Lonyay i Gorove, ale także prezydent ministeryum węgierskiego hr. Andrassy, a ze strony gabinetu wiedeńskiego br. Becke.

Jak słychać, zajmowano się głównie kwestyą długu państwa. Porozumienie nie zostało jeszcze osiągnięte. Ze strony węgierskiej przyzwolono, aby kwestya długów państwa była traktowana według tego samego stosunku możliwości i słuszności, jak innych wspólnych ciężarów: nadto zgodzono się, że Węgry w taki sam sposób i w tym ciężarze udział wziąść mają. Ale normy przez deputacyę cislitawską w tym względzie proponowane, zostały przez Węgrów odrzucone, jako niezgodne z ich prawami.

Uznali tę nieprzyzwyciężoną przeszkodę członkowie deputacyi Rady państwa. Zgodzono się w końcu przyjąć propozycye ministerstwa skarbu państwa względem pokrycia niedoboru na rok 1868 a tymczasem prowadzić dalej dyskusyę względem stosunku kwot, sumy zaś na koszta ministerstwa spraw zewnętrznych i armii dopiero wtedy ostatecznie wyznaczyć, gdy będą znane propozycye rządu państwa względem sposobu pokrycia i gdy będzie wiadomem jakie stanowisko w obec tych propozycyi zajmą ministrowie węgierscy.

Dnia 26. b. m. miała się odbyć rada ministrów węgierskich dla odbycia dyskusyi nad kwestya deputacyi. Spodziewają się po tej naradzie stanowczych uchwał. Przybycie hr. Miko do Wiednia zostaje w najściślejszym związku z kwestyą kolei to jest z pozostawieniem zasad według których koleje żelazne monarchyi podzielone zostaną na koleje państwa i koleje krajowe. Kwestya ta będzie pewnie w najbliższych dniach załatwioną. Odnośne propozycye nie są jeszcze wypracowane ale jak zapewniają, zdania nie różnią się w tym względzie.

„Volksfreund“ podaje w całej osnowie mowę kardynała Rauschera przy spełnieniu toastu na obiedzie danym niedawno na cześć deputacyi regnikolarnej. Mowa ta znana dotychczas tylko z wyjątków, opiewa jak następuje:

„Od Kronsztadu aż do Bodensee jest droga daleka a jak daleko sięga mieszkają miliony które z oczekiwaniem przypatrują się toczącym się układom. Ludy i plemiona które Opatrzność Boska połączyła w środku Europy aby były punktem ciężkości Europy, potrzebują się nawzajem bardziej jak kiedykolwiek, temu nikt nie zaprzeczy, kto ma oczy do widzenia. Wieczny pokój nigdy na ziemi panować nie będzie a choćby się najwięcej i najgorliwiej za nim przemawiało, można być pewnym że wojna jest niedaleką. Tak było w końcu zeszłego stulecia; po pełnych namaszczenia mowach o przeobrażeniu świata w jeden wielki związek bratni, nastąpiły walki i wstrząśnienia bez końca. W ostatnich czasach zapewniano najmocniej, że postęp cywilizacyi uczynił niemożliwą wojnę zdobywczą. Ale wbrew temu rozdarto prawa narodów, i dla zmienienia karty Europy poczyniono kroki których powodzenie zachęca do naśladowania. Aby stawić opór nowej zmianie musimy skupiać nasze siły zbrojne. Ale w wieku dział dźwirowanych i karabinów odtylcowych sama waleczność nie wystarcza; potężne środki pomocnicze jakie daje rolnictwo handel i przemysł są ważniejsze bardziej niż kiedykolwiek w kwestyi obronienia się od chciwych sąsiadów.

Są kraje które w istocie rozwijają wielką potęgę ale są podobne do wyciśniętej cytryny; wszystko już naprężone do najwyższego stopnia; ale w państwie do którego należymy trzeba jeszcze wydobyć obfitość niewyczerpanych skarbów. Posiadamy wszystko czego potrzeba, aby się zagranicy nie opłacać lecz zatrzymać dla siebie własny zarobek, bo czego niedostaje w jednej części to ma druga; idzie tylko oto, abyśmy i w tym względzie stali zespoleni. Uczyńmy to a kraje zakwitną jak pola po deszczu ożywczym, i codziennie mnożyć się będzie liczba rodzin u których dobrybyt jest stałym domownikiem a zarazem pozyskamy dla wielkiej całości potężną rękojmię bezpieczeństwa i pokoju. Oby Bóg pobłogosławił, od niego bowiem pochodzi wszelki dar dobry a bez niego nie masz prawdziwego zadowolenia, nie masz prawdziwego szczęścia. Ale wspominając o ojczyźnie i jej zbawieniu nie możemy zapominać o naszym najmiłościwszym Cesarzu i Królu. Żadnemu państwu monarcha nie jest tak potrzebny jak naszemu. Tron przesławnej dynastyi która je utworzyła jest dla niej punktem środkowym, bez którego siły łączącej rozwiąże się i stanie się łupem chciwości. Rosyanin zdobywając Samarkandę, i wyciągając ręce po starożytne Baktrye niezapomina o Galicyi, o północnych Węgrzech tak jak i o Konstantynopolu. Prusy chciałyby posunąć granice swoje do Wagu i Dunaju. Włochy pospieszyłyby także, gdyby się okręt rozbił, podnieść kilka szczątków. Dopełniamy więc obowiązku miłości ojczyzny i czynimy zadość wzruszeniom naszego serca gdy wołamy: Niech żyje Cesarz Franciszek Józef pierwszy!

„Prager Ztg.“ podaje zatwierdzony przez Najj. Pana program przewozu insygniów koronnych czeskich z Wiednia do Pragi. Dla przewiezienia insygniów koronnych znajdujących się w c. k. skarbcu w Wiedniu będzie posłana z Pragi do Wiednia deputacya składająca się z c. k. komisarza, marszałka krajowego i członka wydziału krajowego Królestwa czeskiego. Odebranie insygniów z c. k. skarbcu i przewiezienie ich do dworca kolei północnej odbędzie się dn. 28. sierpnia z następującą ceremonią:

O godzinie do odebrania wyznaczonej zbiorą się w c. k. skarbcu członkowie deputacyi do tego celu z Pragi do Wiednia wysłanej w obecności c. k. najwyższego szambelana i c. k. skarbnika. Szkatuła, w której się insygnia znajdują, będzie otworzona, członkowie deputacyi obejrzą insygnia i znowu włożą do szkatuły, poczem ta zostanie zamknięta. Deputacya złoży do rąk najwyższego szambelana rewers poświadczający odebranie insygniów. Następnie członkowie deputacyi zniosą szkatułę po schodach do stojącego w pogotowiu w dziedzińcu szwajcarskim sześciokonnego dworskiego powozu galowego, postawią ją na wyższem siedzeniu i przykryją czerwonym axamitem. Na niższem siedzeniu zajmą miejsce członkowie deputacyi, poczem orszak ruszy przez plac zamkowy, Kohlmarkt, Graben, plac św. Szczepana, most Ferdynanda a ztąd do dworca kolei północnej w następującym porządku: Oddział jazdy, giermek dworski konno, furier dworski konno, sześciokonny powóz dworski z insygniami a obok drzwiczek po 3 lokai dworskich w gali, tudzież 6 ludzi z gwardyi przybocznej trabantów i sześciu żandarmów gwardyi, dwa parokonne powozy dworskie z innymi członkami deputacyi, oddział jazdy. Straż na odwachu zamkowym będzie salutować według regulaminu.

Za przybyciem do dworca kolei członkowie deputacyi wyjmą szkatułę z powozu i z asystencyą gwardyi poniosą ją do wagonu dworskiego, poczem zaraz nastąpi odjazd do Pragi. W dworcu kolei w Pradze dn. 29go zrana zgromadzą się burmistrz miasta Pragi, strażnik koronny, członkowie reprezentacyi kraju i miasta. Insygnia będą powiezione w szklannej szafie sześciokonnym powozem, przy odgłosie dzwonów wszystkich kościołów do kościoła św. Mikołaja, gdzie je odbierze Jego Eminencya książę Arcybiskup. Ztąd będą przeniesione do kaplicy św. Wacława i przez jeden dzień wystawione na widok publiczny, a następnie schowane.

„Militär Wochenblatt“ wyliczając rozmaite konwencye wojskowe Prus, wymienia także konwencyę wojskową z W. księstwem badeńskiem której treść była dotychczas prawie nieznaną. Ale i tu nie dowiadujemy się nic więcej prócz tego szczegółu, że oficerowie badeńscy powinni ile możności pobierać nauki w instytutach pruskich; oprócz tego w jeneralnym sztabie pruskim znajdować się będzie zawsze dwóch oficerów wielkoksiążęcych. Koszta utrzymania swoich wychowańców w instytutach wojskowych pruskich ponosić będzie rząd wielkoksiążęcy. Odstąpienie od konwencyi może nastąpić tylko za wypowiedzeniem rocznem.

Tegoroczny pobór rekrutów w Prusach ma się odbywać od 1. do 5. listopada. Cały kontyngens będzie wynosił 92.886 ludzi, a mianowicie będą powołane 68.070 do piechoty i strzelców, 12.480 do jazdy, 5904 do artyleryi polowej, 2160 do artyleryi fortecznej. 2160 do pionierów i 1056 do służby pociągowej. Do tej ostatniej służby także 1056 ludzi ma być powołanych w maju przyszłego roku.

Cesarstwo francuscy wracając z Salzburga stanęli w dworcu kolei w Monachium dn. 23. b. m. o godz. 12¼ w południe i zabawili kwadrans nie wysiadając wcale z wagonu. Minister stanu książę Hohenlohe był obecny w dworcu i około 10 minut rozmawiał z Cesarzem, który zdawał się być w bardzo wesołem usposobieniu i rad z obecności bawarskiego ministra spraw zewnętrznych. Tymczasem Cesarzowa rozmawiała z małżonką posła francuzkiego w Monachium, która jej przyniosła piękny bukiet i z p. Radowitz, który przez dłuższy czas bawił w Paryżu jako attaché poselstwa pruskiego. Na życzenie Cesarstwa nie było przyjęcia urzędowego. dla tego też i Król nie przybył z Berg. Dworzec był zamknięty dla publiczności, wpuszczono jednak około 200 osób. Kilka życzliwych słów przemówił Cesarz do radzcy tajnego profesora Liebiga i jenerała barona Hohenhausen. Gdy pociąg ruszył, Cesarstwo zbliżyli się do okna i uprzejmem skinieniem pożegnali obecnych.

Z Warszawy donoszą pod dn. 19. b. m., że komitet, który miał się zająć rozdzieleniem pozwolonej przez Cesarza zapomogi 200.000 r. s., ukonstytuował się dn. 2. b. m. i przeznaczył dla miasta Warszawy 2000 r. s., dla gubernii warszawskiej 2000, dla gubernii Płock, Radom, Kielce, Siedlce i Lublin po 1000 r. s.

Wielki ks. Konstanty Mikołajewicz, admirał floty rosyjskiej, zwiedzał d. 4. b. m. eskadry szwedzkie i amerykańskie. Eskadra szwedzka opuściła d. 5. b. m. znowu port Kronsztadtu. Cyrkularz jenerał - gubernatora północno - zachodnich gubernii nakazuje gubernatorom, aby pilną na to zwracali uwagę, iżby wszystkie prośby podane w języku nierosyjskim były nie uwzględnione. Gdyby urzędnicy rządowi albo gminni, lub księża polskiego pochodzenia używali w swoich podaniach innego języka jak rosyjski, tedy mają być jako za przekroczenie z umysłu popełnione podług przepisów karani.

„Monitor francuski“ ogłasza d. 27. b. m. następującą odpowiedź Cesarza na przemowę burmistrza z Arras: Po długim przeciągu czasu znajduję się znowu pośród was. Chętnie korzystam z nadarzającej się sposobności uroczystości narodowej, aby wasze życzenia osobiście poznać i upewnić was, że nigdy wam zbywać nie będzie na mojej pieczołowitości około wszystkich spraw kraju. Słusznie pokładacie zaufanie w przyszłości. Tylko słabe rządy starają się wybrnąć z wewnętrznych kłopotów przez zewnętrzne zawikłania. Ale kto czerpie swoje siły z narodu, powinien wypełniać swoje obowiązki, starając się zadość uczynić wszystkim interesom kraju, i podnosząc nawet w górę chorągiew narodową nie powinien dać się owładnąć niewczesnym uczuciom, jakkolwiek patryotyczne one byćby mogły. Dziękuję wam za uczucia, któreście objawili dla Cesarzowej i mojego syna. Bądźcie przekonani, że oni podzielają moje uczucia dla Francyi i poczytują sobie za największe szczęście usuwać wszelką nędzę i koić wszelkie nieszczęście.

Prywatna depesza z **Lille** donosi, że Cesarstwo, przejeżdżając w otwartym powozie przez ulice i bulwary tego miasta, przyjmowani byli z entuzyazmem. Cesarz przemówił do burmistrza w następujące słowa: Przed 14 laty w początkach moich rządów i mego małżeństwa doznałem tutaj przyjęcia, którego pamięć do dnia dzisiejszego w sercu mojem nie zaginęła. Staram się zawsze o to, aby Francyę uczynić szczęśliwą i poważną. Jakkolwiek nie uniknąłem pewnych ciemnych punktów, toć jednak utrzymała Francya swoje stanowisko w Europie. Liczę na współdziałanie wszystkich ku ustaleniu rozpoczętego dzieła.

Z **Florencyi** pisze „Italie“, że rząd włoski nie otrzymał żadnych objaśnień, któreby potwierdzały pogłoskę, jakoby Cesarz austryacki miał wyrazić życzenie zjechania się z Królem włoskim w Paryżu.

Doniesienia z Hiszpanii stają się coraz zawikłańsze. Rząd głosi, że zwyciężył, a powstańcy opowiadają przeciwnie o zwycięstwach, które oni odnoszą. Niejakie światło na rzeczywistą sytuacyę rzuca następująca korespondencya z Paryża do „Kolońskiej gazety“: Należy bardzo wątpić o prawdziwości doniesień, które głoszą jakoby powstanie w Katalonii i Arragonii zostało utłumione. Doniesienia takie podawane przez dzienniki urzędowe zbijają bowiem prywatne korespondencye, które nadchodzą z Hiszpanii i z nad granicy francusko-hiszpańskiej. W chwili obecnej zdaje się, że chodzi głównie o to, czy powstańcom powiedzie się zająć Barcelonę, na której garnizon rząd bynajmniej liczyć nie może. Nieprawdziwem jest także doniesienie, powtarzane przez dzienniki urzędowe i półurzędowe, że armia dotrzymuje niezachwianej wierności. Przeciwnie powstańcy wzmacniają się codziennie zbiegami z pod chorągwi królewskiej armii. Korespondencye do dzienników niezawisłych donoszą co następuje o powstaniu: Z Bayonne piszą pod d. 21. b. m.: Powstanie w Hiszpanii zdaje się być tak dobrze uorganizowane, że liberaliści spodziewają się najlepszych i prędkich rezultatów. Zwłoka jednak zatrważa ich cokolwiek, wkrótce jednakże muszą się rzeczy stanowczo rozstrzygnąć. Powstanie wybuchło w Katalonii i Arragonii. Dnia 16. b. m. wkroczył jenerał Contreras w dolinę Aran, która rozdziela Katalonię i Arragonię. Prowadził on 250 żołnierzy, do których przyłączyło się 40 karabinierów. Dnia 18. powinien był Contreras przybyć do Circovillas. Nie ma jednak dotąd o nim żadnych pewnych wiadomości. Jenerał Pierra i komendant Moriones wkroczyli d. 18. wieczorem do Canfrane, zkąd ruszyli ku Jacca, bardzo ważnej twierdzy granicznej. Dnia 20. b. m. nie była jeszcze ta twierdza w rękach powstańców, spodziewają się jednakże, że garnizon oświadczy się za powstańcami. W Walencyi rozstrzelano d. 20. b. m. 27 osób, które w Castellan oświadczyły się były za powstaniem. Marszałek Narvaez jest zdecydowany wystrzelać wszystkich powstańców, którzy tylko wpadną w ręce władzy. Ten sam los czeka jenerała Prim, gdyby został pojmany. Narvaez pisał do jednego z przyjaciół swoich, że chce dać swojej Królowej dowód wierności i przywiązania przez wystrzelanie wszystkich jej nieprzyjaciół, chociażby to jego samego zniszczyć miało. Jeżeli się powstanie powiedzie, to Królowa niezawodnie z tronu złożoną będzie. Niektórzy mówią o wstąpieniu na tron ks. Asturyi pod regencyą; inni są za wydaniem wezwania do narodu, aby sam oznaczył przyszłę formę rządu. Pomiędzy tymi ostatnimi znajduje się Prim i Olozaga. Pomiędzy liberałami panuje obawa. W Bayonne bawią marszałkowie O'Donnell i Serrano, Bermudez de Castro i jenerał Ulloa. W całej Hiszpanii ogłoszony jest stan oblężenia. Królewstwo portugalscy opuścili Madryt zaraz po przeglądzie wojskowym. Powiadają, że dla tego tak prędko wyjechali, aby Narvaez i w Madrycie samym mógł ogłosić stan oblężenia. List z Madrytu donosi, że w stolicy obawiają się powstania garnizonu wojskowego. „Epoque“ pisze, że w Tarragonie stoi obecnie 6000 powstańców pod bronią. Wieść o pojawieniu się Prima w Hiszpanii wywołała wielki postrach w stolicy.

Z **Konstantynopola** donoszą, że Fuad Basza powrócił w sobotę z Liwadyi. Mahmoud Nedin Basza został mianowany ministrem sprawiedliwości, Souphi Bej oświecenia, usunięci ministrowie weszli do wielkiej rady.

„Levant Herald“ ogłasza następujący **manifest**, który Sułtan po powrocie ze swojej podróży do W. Wezyra wydał. „Dowody sympatyi i życzliwości, które w czasie mojej podróży otrzymywałem od monarchów i wielkich narodów Europy, były takie, że nie zapomnę ich nigdy. Powróciwszy do państw moich, chcę podzielić z mojemi wiernymi poddanemi to zadowolenie, jakiego doznałem. Wiedzą oni, że mojem najgorętszem życzeniem jest dobrobyt i pokój mojego państwa, jako też wszechstronny postęp moich poddanych. Radość mojego serca wzmaga się, kiedy widzę, że tak wszyscy moi poddani, jako też monarchowie, rządy i narody, które mię gościnnie przyjmowały, szczerość moich zamiarów uznają. Nie ma nic przyjemniejszego dla monarchy jak widzieć, że jego poddani przez przychylność i uległość jego rozporządzeniom przyczyniają się do pokoju i szczęścia kraju. Publiczne dowody przywiązania i wierności, które przy tej sposobności od całej ludności krajów moich otrzymałem, są mi bardzo miłe i cenię je sobie bardzo wysoko. Uczucie obowiązku włożonego na mnie, aby opiekować się wszystkiemi sprawami i upewnić powszechny dobrobyt wszystkich moich poddanych, zostało przez to umocnione i przybrało charakter świętej powinności. Mojem staraniem będzie więc i nadal popierać postęp publicznej oświaty, rozwijać stosunki handlowe, ulepszyć organizacyę armii lądowej i morskiej, wzmocnić i ustalić kredyt, i mam silną wolę, aby wszyscy moi ministrowie i urzędnicy, każdy w swoim zakresie do osiągnienia tego celu się przyczyniali. Życzę sobie, abyście oznajmili wszystkim, jaką radość mnie sprawiły dowody uległości wszystkich moich poddanych i tej życzliwości, jaką objawili obcy poddani, goście nasi, za powrotem moim do stolicy państwa.“

Juarez, jak piszą z Veracruz, miał być w Mexyku z entuzyazmem przyjęty. W proklamacyi gratulował krajowi przywrócenie pokoju. Upewniają, że Marquez jest pojmany a zdrajca Lopez zamordowany. Książę Salm-Salm został na śmierć skazany. Kongres mexykański otwarty będzie w listopadzie a wybór prezydenta nastąpi w grudniu.

Kronika.

— **W doniesieniu o odpuście tegorocznym na Kalwaryi Zebrzydowskiej** (w kronice Gazety Lwow. Nr. 193 z dnia 22go b. m.) powiedziano, że pomiędzy bardzo liczną ludnością, przybyłą na ten odpust, wydarzyły się trzy wypadki słabości podobnej do cholery. Doniesienie to było o tyle nie zupełnie dokładne, ile że według wiadomości, które właśnie otrzymujemy, w ciągu całego odpustu zdarzył się tylko jeden szczególny wypadek lekkiej słabości, zaś wypadku cholery wcale żadnego nie dostrzeżono.

(**Nieszczęsne wypadki.**) W Kozłowie na jarmarku w d. 22. b. m. umarł nagle włościanin Paweł Basaraba z Taurowa udławiwszy się mięsem. Andrzej Furtak 13 letni z Polany, w pow. lwowskim wracał d. 26. b. m. w nocy z dwoma włościanami próżnym wozem do domu; zasnąwszy, wpadł pod wóz i przejechany został w skutek czego umarł.

(**Grad.**) D. 23, b. m. grad zrządził nadzwyczajne spustoszenie w Zalesiu, Kudryńcach i Zawału w pow. borszczowskim.

(**Burza.**) D. 22. b. m. była wielka burza w okolicy Pilzna i Dembicy a deszcz nawalny zrządził wielkie szkody na gościńcu.

(**Pożar.**) W Mołodyłowie w pow. nadwornieńskim d. 28. z. m. spalił się od piorunu dom wartości 300 złr.

(**Statystyka.**) Sławny statystyk Otto Hübner, obliczając powierzchnię posiadanej ziemi przez państwa europejskie, zestawia następującą tabellę: Rosya ma z Polską i Finlandyą 99,296.50, Austrya 11,305.9, Francya 9,850.47, Prusy 6,392.79, Wielka Brytania i Irlandya 5,762.35 mil kwadzatowych geograficznych. Doliczające posiadłości zaeuropejskie wypada na Rosyę 369,800.53, na Wielką Brytanię 241,587.95, na Francyę 24,428.29, na Austryę 11.305.90, na Prusy 6,392.79, mil kwadrat. W stosunku ludności europejskiej, rozdział jest następujący: Rosya ma 68,227.252, Francya 38,067.094, Austrya 35,000,000, Wielka Brytania 29,071.000, Prusy 23,557.959 mieszkańców. Długi państwa wynoszą: w Wielkiej Brytanii 5,352, (w posiadłościach 911), we Francyi 3,760, w Rosyi 2,404, w Austryi 2,305, w Prusiech 428 mil. tal. Kontyngens wojska liczy w Rosyi podczas pokoju 508.000, w czasie wojny 979.000 ludzi, we Francyi 417,000 i 800,000, w Prusiech 264,000 i 647,000, w Austryi 250,000 i 619,000, w Wielkiej Brytanii 139,113, (milicya angielska liczy 129,000, marynarka 68,000, w posiadłościach 213,290 ludzi).

Flota wojenna w Anglii ma 626 okrętów, 9158 z działami, we Francyi 473 statków z 7747 działami, w Rosyi 325 okrętów z 2168 działami, w Austryi 91 okrętów z 1004 działami. Flota handlowa angielska liczy 28,787 statków o 5,760.309 tonach po 2000 f. (oprócz tego w posiadłościach 9734 statków o 862,999 tonach), francuska 15,184 statków o 998,946 tonach, pruska 3218 statków o 623,946 ton, rosyjska 3340 statków o 375,000 tonach, austryacka 495 statków o 208,133 tonach. Związek północno-niemiecki liczy podczas pokoju 320,000, a podczas wojny 800,000 ludzi; flota handlowa 4641 statków o 1,323.786 tonach.

(**Żubry na Kaukazie.**) Gazeta wojskowa Kubańska pisze: „D. 2. maja r. b. w stanicy Batałpaszyński ofiarowano wielkiemu księciu Namiestnikowi kaukazkiemu młodego, rocznego żubra, złapanego na terytoryum okręgu zieleneczukskiego. Odesłano go następnie do Karaczaju, gdzie klimat podobniejszy jest do klimatu tego zwierzęcia. Jest to ta sama rasa żubrów, jaką oddawna uważano za znajdującą się jedynie w puszczy białowieżskiej. Oddawna mówiono, że w górach kaukazkich napotykają się żubry; ale pogłoskę tę miano za wątpliwą dla braku przekonywujących dowodów, które nie łatwo można było osiągnąć przy znajdowaniu się kraju w posiadaniu czerkiesów. Dziś jest inaczej; miejscowi mieszkańcy zdołali zebrać następne wiadomości: głównem siedliskiem żubrów w zachodnim Kaukazie jest malownicza i obszerna dolina Irkiz (dosłownie, piękna dziewica) zarosła miejscami sosniną. Dolina Irkiz leży u ujścia rzeki Zieleneczuka, pod górami śniegowemi. Tu niegdyś abazińcy z gór Laby i Urun chodzili na łowy i niszczyli mnóstwo żubrów. Osiedli na ich miejscu kozacy, wyłącznie rolnicy, mało trudnią się łowiectwem, a zatem dolina Irkiz rzadziej bywa zwiedzaną, zwłaszcza po przesiedleniu się abchazców do Turcyi, którzy także przychodzili niekiedy polować na Irkizie. Myśliwi powiadają, że żubry chodzą stadami od 5 do 17 sztuk; parami spotykane są rzadko, a pojedyńczo prawie nigdy. Obecnie, dla zachowania tej rasy, kozakom i krajowcom zabroniono strzelać żubrów, które często spostrzegać się dają nie tylko na Irkizie ale i na sąsiednich dolinach: Zagdanie, nad wielką Labą i Maruchą, a nawet niżej na brzegach tych rzek.

(**Ciekawe są cyfry statystyczne wzrostu ludności**) jakie Stany Zjednoczone Ameryki północnej przesłały na wystawę międzynarodową i któremi słusznie chlubią się przed Europejczykami; świadczą one zarazem jak szybko i w jak olbrzymim stosunku wzrasta przemysł tamtejszy. W Nowym Jorku liczono w r. 1810 96.377 mieszkańców, a w 1860 r. było ich 814.277! W Saint-Louis w r. 1820 było tylko 4598 osób, w lat 40 to jest w r. 1860 liczba mieszkańców wynosiła 162.179; w m. Cincinati ludność w ciągu pięćdziesięciu lat zwiększyła się sześćdziesiąt trzy razy t. j od r. 1810 do 1860 z 2540 osób, doszła do 160.000. W całym Związku Ameryki północnej, liczącej przeszło 33 mil. ludności t. j. prawie czternaście razy więcej niż podczas ogłoszenia niepodległości angielskich kolonii (w r. 1776 było bowiem tylko 2,400.000 mieszkańców), znajduje się około 100 tysięcy szkół i do 50 tysięcy bibliotek, zawierających przeszło 20 milionów tomów; w tej liczbie więcej niż 1300 bibliotek publicznych. Oprócz niezmiernej liczby czasopism naukowych, rozchodzi się codzień dzienników politycznych więcej niż półtora miliarda. Ziemia na ktorej wznosi się miasto Cincinati, przed 67 laty ustąpiona była za jednego konia. Ziemia Nowy Jork z przyległościami przedaną była w r. 1624 za 24 dolary, a 1852 już przedstawiała wartość 300 milionów. Obecnie wartość wyrobów w Stanach Zjednoczonych każdego roku przechodzi sumę dwóch miliardów dolarów. Obywatele mają w dobrach ruchomych i nieruchomych 85 miliardów franków.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Cennik

giełdy pieniężnej i towarowej we Lwowie.

Dnia 28. sierpnia.

Effekta: Akcye kol. galic. Kar. Ludw. 218.—218.50. Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej 175.50. Akcye banku hypot. gal. 80. Listy zastawne Towarzystwa kredyt. galic. 79.30. Obligi indemnizacyjne galic. 66.71. Srebro 122.75. **Towary:** Para pszenicy 170—160 ℔ 15.80 na grudzień, żyta 170—160 ℔ 16 złr. na październik w brzeżańskiem.

W pierwszej połowie b. m. były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu:									
	Stryj		Sanok		Przemyśl		Tarnów		Brzesko	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	4	75	5	6	5	50	5	87	5	44
„ żyta	2	95	4		3	50	4	65	3	84
„ jęczmienia . .	1	90	3	13	2	50	2	91	2	80
„ owsa	1	.	1	53	1	50	1	82	1	79
„ hreczki	.		.	.	3	.	3	40	4	.
„ kukurudzy . . .	3	22	.	.	.	.	.		.	.
„ ziemniaków . .	.	.	.	.	1	45	1	40	1	8
Cetnar siana	.	98	1	20	1	30	1	80	1	10
„ wełny	.	.			.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu	.		.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	4	50	4	.	6	.	8	50	7	.
„ „ miękkiego	3	50	3	.	4	50	6	.	5	40
Funt mięsa wołowego	.	8	.	14	.	16	.	.	.	12
Mas okowity . . .	.	75	.	56	.	70	.	.	.	66

(**Fabrykacya papieru.**) Niemiecki statystyk Dr. Rudel podaje następujące wiadomości do historyi wyrobu papieru. Użycie liści papyrusowych i tabliczek woskiem pociąganych ustało blisko przed 550 laty. W Hiszpanii, Francyi, Niemczech i Włoszech ówczesne władze poleciły, aby wszelkie urzędowe akta, dyplomata, przywileje tylko na pergaminie

były spisywane. Zakaz ten dopiero przed 150 laty uchylono. Odtąd użycie papieru wyrabianego z tkanin w coraz obszerniejsze weszło zastosowanie. Do końca 13. wieku fabrykacyę papieru uskuteczniano ręcznie; dopiero kiedy ta gałęź przemysłu od Maurów przeszła do Francyi, Włoch i środkowej Europy, zaczęto do wyrobu papieru używać machin czyli młynów. Użycie papieru w drukarstwie, w fabrykach obić, kartonów i w szkołach nadało olbrzymi postęp tej produkcyi. Pierwsza papiernia mechaniczna powstała w Ravensburgu, w rodzinie Holbeinów w 1290 r.; następnie w 1320 w Norymberdze i Augsburgu, w 1330 w Padwie, w 1360 we Francyi, w 1400 w kilku miastach włoskich, w 1470 w Zurichu, w 1588 w Anglii, w 1685 w Zaardam w Holandyi, w 1712 w Moskwie, w 1725 w Pensylwanii. Obecnie znaczniejsze państwa europejskie liczą następującą ilość papierni: Belgia 26, Niemcy 243, Francya 276, W. Brytania 408, Włochy 30, Austrya 68, Rosya 40, Szwecya i Norwegia 8, Szwajcarya 13, Hiszpania 17, Turcya 1. Stany Zjednoczone Ameryki północnej 520. Papiernie europejskie zużywają 15 mil. cetn. szmat. Europa dostarcza rocznie 8.056.000 cetn. papieru, wartości 90 do 100 mil. tal., kapitał zaś nakładowy oceniają na 120 mil. tal. Dziś przy ulepszonych maszynach i cylindrach wyrabiających tak zwany papier bez końca, w przeciągu jednej godziny można otrzymać zwój papieru wagi 125 fun., który pocięty wyda 6000 arkuszy. Gdyby taka machina mogła pracować bez przerwy, wtedy w ciągu roku wydałaby 52.560.000 arkuszy papieru, które ułożone w jednym szeregu równałyby się długości średnicy ziemi. Papiernia Thode'go pod Dreznem, największa w Niemczech, a dostarcza dziennie 14.000 fun. papieru, na co zużywa 23.000 fun. szmat.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 29. sierp. Dzisiejsza gazeta wiedeńska ogłasza najwyższe pismo odręczne Najjaśniejszego Pana nadające Jego Exc. baronowi Beustowi po pierwszym Ochmistrzu dworu pierwszę rangę przy dworze cesarskim. Wczoraj wieczór przewieziono do Pragi z uroczystym ceremoniałem insygnia korony czeskiej ze skarbca cesarskiego.

Berlin, 28. sierpnia. Dzisiejsza „Bank und Handelszeitung" pisze: W kołach dyplomatycznych mówią, że gabinet duński skłania się do bezpośredniego porozumienia z Prusami. Bliskie rokowania doprowadzą prawdopodobnie do ustanowienia zadawalniającej formy co do gwarancyi ochrony narodowości niemieckiej. Do odbyć się mających w krótce w Berlinie ustnych układów o warunki odstąpienia północnego Szlezwiku mianowany został właśnie komisarz duński. W tych dniach mają być zwołane prowincyonalne stany hanowerskie.

Ostatnia poczta.

Drezno, 27. sierpnia. „Dresd. Jour." zbijając artykuł saskiej gazety, który omawia utworzenie południowo-niemieckiego związku pod kierownictwem Austryi, pisze: Takie rozwiązanie bieżącej kwestyi niemieckiej uwieczniłoby tylko antagonizm pomiędzy południowemi i północnemi Niemcami i zostanie pewnie stanowczo odrzucone w interesie całych Niemiec przez partycypujące mocarstwa.

Madryt, 26. sierpnia. Tysiące powstańców korzystając z amnestyi poddało się w Katalonii. Contrera z rozbitkami swojej bandy, złożonemi ze 100 ludzi zaledwie przeszedł do Arragonii. Bandy arragońskie, które liczyły 1200 ludzi, nie mają dziś więcej nad 400. Reszta powstańców pod Pirradem i Contrerą, ścigana przez wojska królewskie, uchodzi ku granicy francuskiej. Inne prowincye Hiszpanii są spokojne.

Konstantynopol, 27. sierpnia. Komendant i wszyscy oficerowie statku parowego wojennego „Izzedin" zostali wynagrodzeni za zniszczenie „Arkadiona". — Sułtan sprzyja reformom, i dlatego uzupełnił ministerstwo nominowaniem Mahmoud Nedin Baszy i Souphi Beja, którzy są zdeklarowanymi zwolennikami postępu. Fuad Basza miał być w Krymie bardzo uprzejmie przyjmowanym przez Cesarza Alexandra.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 28 sierpnia.

Hotel George: PP. Hr Golejewski Antoni, z Harasymowa.

Hotel europejski: Czajkowski Franc., z Bóbrki — Chiliński Maryan z Rakowy. — Łączyński Teodor i Stanisław, z Batiatycz. — Witkowski Adam, z Sorok — Robieszewski Henryk, c. k. oficer, z Rakowy. — Skwarczyński Paweł, adw., ze Stanisławowa.

Hotel Langa: Dołkowski Eustachy, z Odesy.

Hotel podolski: Papara Bolesław, z Batiatycz.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 28. sierpnia.

PP. Hr. Działyński Kaz., do Polski. — Komarnicki Jan, do Magierowa. — Kobierzycki Ludwik, do Jarosławia. — Miliński Franc., do Helenkowa — Obertyński Kaz., do Udnowa. — Rosenstok Süsskind, do Skałatu. — Serwatowski Wojciech i Mateusz, do Rajtarowic. — Czilsak Teodor, c. k. nadlekarz sztab. pułk., do Jas. — Rasch Wilhelm, adw., do Berna. — Zalewski Jan c. r. pułkownik, do Wiednia.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 28. sierpnia.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	326 52	+ 13.5	69.4	zach. sl.	2
2. god. po poł.	326 50	+ 21.8	57.1	„ „	4
10.god. wiecz.	327 01	+ 15 4	74.8	„ „	8

TEATR.

Dziś: (przedst. niem.) **„Der Barbier von Sevilla,"** opera komiczna w 2 aktach. Drugi występ p. Orgeni z Berlina.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs lwowski.

Dnia 28. sierpnia.

		gotówką zł.	c.	tow. rem zł.	c.
Dukat holenderski	w. a.	5	84	5	93
Dukat cesarski	„	5	90	5	99
Półimperyal zł. rosyjski	„	10	12½	10	35
Rubel srebrny rosyjski	„	1	85½	1	91½
„ papierowy rosyjski	„	1	68	1	72
Talar pruski	„	1	82½	1	85½
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—		—	
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł. (bez kuponów)		78	65	79	63
„ „ „ m. k. za 100 zł. (bez kuponów)		82	33	83	35
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne (bez kuponów)		66	—	67	—
5% Pożyczka narodowa (bez kuponów)		66	20	67	23
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika		218	—	218	50
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		173	50	176	25

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 26 sierpnia.

1. Długi publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	66 80	67 —
od kwiet. do października po 5%	66 90	67 10
Pożyczka w srebrze 1864 (… szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	74 —	75 —
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	80 75	81 25
Metaliki po 5%	57 50	57 60
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	140.—	140.50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	139 50	140 —
Przez. do wyl. z r. 1854	73.25	73.75
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	84 20	84 40
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	88 —	88.50
Pożyczka z r. 1864 (z premia) po 100 zlr.	77 20	78.40
Renty Como po 42 lir. aust.	18.—	18.50

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zlr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	89.—	90 —
Czech	89.50	90 —
Węgier	70 —	70 50
Galicyi	66 25	67 25
Siedmiogrodu	64 —	64 50
Bukowiny	64 —	65 —
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99.50	100 —

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	691.—	692.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	180 30	180 50
Niż.-austr. tow. eskont. po 500 zł.	610.—	612.—
Banku anglo-austryackiego na 200 zlr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	106 —	106 50
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1700.—	1703.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	237 50	238 —
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	188 25	188 75
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	139 25	139 75
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	218 50	219 —
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	174 50	175 50
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	488.—	489 —

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	92 80	93.—
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	78 50	79 50
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	91.—	91 50
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	106 —	107.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	94.75	95.25
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	91.25	91.75
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	99.—	99.50

5. Losy. (za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	126 25	126 75
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	84.50	85.50
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	117.—	119.—
„ „ po 50 zł. w. a.	53.—	55.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	23 —	24.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	94.—	97.—
Salma „ 40 „ „	29.—	29.50
Palfiego „ 40 „ „	24.75	25 25
Clarego „ 40 „ „	24. —	25. —
St. Genois „ 40 „ „	23 25	23 75
Windischgrätza 20 „ „	17.—	18.—
Waldsteina 20 „ „	18 50	19.50
Keglevicha „ 10 „ „	12.—	12.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol	— —	— —
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	104 65	104 80
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	104 80	105 —
Hamburg za 100 M. B.	92 40	92.70
Londyn za 10 ft. szt.	125 50	125 75
Paryż za 100 fr.	49 70	49 80

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	5 97	5.99
detto. pełnej wagi	5.97	5.99
Korona	—.—	—.—
20frankówka	10.02	10.03
Rosyjski imperyal	10.30	10 35
Talar związkowy	1.84	1.85
Srebro	122.85	123 25
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł. $33^{7}/_{10}$ c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 28 sierpnia.	złr.	kr.
5% Metaliki	57	60
„ z procentami z maja i listopada	—	—
5% pożyczka narodowa	66	50
Losy z 1860 roku	84	20
Akcye banku wiedeńskiego	186	—
„ „ kredytowego	181	50
Londyn, 10 funtów szterlingów	124	90
Srebro	122	25
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	94

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1737) **Ogłoszenie.** (2)

Nr. 4890. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu czyni wiadomo, że firma przedsiębiorstwa handlowego wyrobu i handlu spirytusem Stanisława Krasuskiego w Brzezny w skutek zaniechania tego przedsiębiorstwa z rejestrów handlowych firm pojedyńczych wymazaną została.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 19. sierpnia 1867.

(1718) **Edykt.** (3)

Nr. 973. Przez c. k. sąd powiatowy w Frysztaku czyni się wiadomo, iż w Niewodny w dniu 27. listopada 1846 zmarł Maksymilian Lubieniecki, a dnia 1. sierpnia 1852 zmarła jego żona Józefa Lubieniecka z pozostawieniem hypotekowanej na dobrach Niewodna, Janowszczyzna i Grabiny ut dom. 306. p. 7. n. 45. kwoty 522 zł. 42 kr. w. a.

C. k. sąd nieznając pobytu Honoraty Lubienieckiej córki powyższych małżonków, wzywa takową, aby w przeciągu roku jednego, od dnia dzisiejszego licząc się zgłosiła i tu oświadczenie do spadku wniesła, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby pertraktowany z dziedzicami, którzy się zgłosili i z kuratorem Józefem Irzykiem dla niej ustanowionym.

Z c. k. sądu powiatowego.

Frysztak, dnia 6. lipca 1867.

(1717) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 9047. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu niniejszem uwiadamia, że pan Wiktoryn Bocheński wytoczył pod dniem 21. lutego 1867 l. 2273 pozew przeciw Mikołajowi Makowieckiemu i innym o wykreślenie sumy 900 duk. z części dóbr Piłatkowce.

Gdy w imieniu nieobecnych pozwanych, jako to: Mikołaja Makowieckiego, Katarzyny z Jastrzębskich Rudlickiej, Maryanny z Kulikowskich Lityńskiej, Józefa Franciszka dw. im. Jastrzębskiego, Tomasza Jastrzębskiego, Walentego Ciecholewskiego, Mikołaja Ciecholewskiego, Wiktoryi z Jastrzębskich Górskiej, Jakóba Jastrzębskiego, Justyny z Jastrzębskich Strumińskiej i Józefy Jastrzębskiej, a w razie ich śmierci w imieniu ich z nazwiska, życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców, jako też w imieniu niewiadomych reszty spadkobierców Julianny Jastrzębskiej i Kajetana Jastrzębskiego i w imieniu spadkobierców Eleonory Jastrzębskiej 2go małżeństwa Pitro, — ustanowiony kurator p. adwokat Żywicki na terminie 30. kwietnia r. b. dał zezwolenie na żądaną przez powoda ekstabulacyę, więc o tym stanie sprawy uwiadamia się nieobecnych pozwanych niniejszym edyktem z tem zawezwaniem, ażeby ci pozwani na terminie dnia 3. września 1867 o godzinie 10. rano swe zarzuty wnieśli, jeżeliby z deklaracya kuratora niezgadzali się, w przeciwnym bowiem razie za zgadzających się z daną przez kuratora kekleracyą uważani będą.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnopol, dnia 29. lipca 1867.

(1729) **Edict.** (2)

Nr. 2600. Von Seite des **Przemyśler** k. k. Kreisgerichtes wird hiemit kundgemacht, daß im Grunde Zuschrift des Wiener k. k. Landesgerichtes vom 20ten April 1858 Z. 19965 und der h. g. Beschlüsse vom 16. September 1861 Z. 7559 vom 30. November 1861 Z. 10161 und vom 19. Dezember 1861 Z. 10316 behufs Befriedigung der durch die Administration der allg. Wiener Versorgungsanstalt gegen die Hypothekarschuldner ersiegten auf den Gütern **Brzuska et Huta wielka** im Exekutionswege intabulirten Forderung im Restbetrage von 26.271 fl. 5 kr. ö. W. sammt 5% vom 1. Juni 1866 laufenden Zinsen und der Exekutionskosten im Betrage von 29 fl. 66 kr. ö. W. die exekutive Feilbiethung der im **Sanoker** Kreise gelegenen Eigenthum der Fr. **Sofie Ringel** bildenden Güter **Brzuska** und **Huta Wielka** ausgeschrieben, und solche bei diesem k. k. Kreisgerichte in einem einzigen Termine, d. i. am 4. November 1867 um 10 Uhr Vormittags unter nachstehenden erleichternden Bedingungen vorgehalten wird.

1. Bei diesem Termine wird der gerichtlich erhobene Schätzungswerth von 58.762 fl. 10 kr. C. M. oder 61.700 fl. 27½ kr. ö. W. zwar ausgerufen, falls jedoch über diesen Werth oder dieser Werth nicht angebothen würde, so werden bei diesem Termine die besagten Güter unter dem Schätzungswerthe, jedoch um einen solchen Preis verkauft, damit die exequirte Forderung der allgemeinen Versorgungsanstalt bezüglich des Kapitals, der Zinsen und sonstigen Nebengebühren ganz gedeckt werde.

2. Der Verkauf dieser Güter geschieht in Pausch und Bogen, ohne daß eine Haftung für die in dem ökonomischen Inventare angesetzten Ausmasse, oder eine Gewährleistung für wie immer geartete Mängel übernommen wird. Auf die für die aufgehobenen Urbarialschuldigkeiten entfallende Entschädigung an Kapital sowie Renten hat der Ersteher keinen Anspruch.

3. Jeder Kauflustige ist gehalten vor Stellung eines Anbothes 4000 fl. ö. W. als Vadium im Baaren, oder in Pfandbriefen der galiz. ständ. Creditsanstalt, oder in k. k. österr. in Conv. Münzen verzinslichen und auf Ueberbringer lautenden Staatsschuldverschreibungen, endlich in galiz. Grundentlastungs-Obligationen zu erlegen, wobei die gedachten Werthpapiere nur nach dem letzten vom Ersteher auszuweisenden Kurse und nicht über ihren Nennwerth angenommen werden. — Das Vadium des Meistbiethers wird von der Feilbiethungs-Kommission zur Sicherstellung der Erfüllung der Feilbiethungs-Bedingnisse zurückbehalten, das der übrigen Mitbiether denselben sogleich nach beendigter Feilbiethung wieder ausgefolgt werden.

4. Vom Stande der auf den zu veräußernden Gütern haftenden Lasten, dann dem Werthe und Umfange dieser Güter kann Jedermann aus den Landtafelbüchern, dann den Gerichtsakten die Ueberzeugung sich verschaffen.

Von der Ausschreibung dieser Licitation werden beide Streittheile, und die dem Wohnorte nach bekannten Gläubiger zu eigenen Händen, diejenigen Gläubiger aber, welche nach 25. Februar 1867 in die Landtafel gelangten, oder denen der Feilbiethungsbescheid entweder gar nicht, oder nicht frühzeitig zugestellt werden konnte, durch Edicte und den in der Person des Hrn. Landesadvokaten **Dr. Dworski** mit Substituirung des Hrn. Landesadvokaten **Dr. Kozłowski** bestellten Curator verständigt.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Przemyśl, den 19. Juni 1867.

Edykt.

Nr. 2600. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje do publicznej wiadomości, że stosownie do odezwy wiedeńskiego c. k. sądu krajowego z dnia 20. kwietnia 1858 do l. 19561 jak też i tutejszo sądowych uchwał z dnia 16. września 1861 l. 7559 z dnia 30. listopada 1861 l. 10161 i z dnia 19. grudnia 1861 l. 10316 w celu zaspokojenia pretensyi przez administracyę powszechnego zakładu zaopatrzenia w Wiedniu przeciw dłużnikom hypotecznym wygranej w drodze egzekucyi na dobrach Brzuska i Huta wielka intabulowanej w restującej sumie 26.271 złr. 5 c. a. w. z procentami po 5% od dnia 1. czerwca 1866, bieżącym jak i kosztami egzekucyjnemi obecnie w kwocie 29 złr. 66 c. a. w. przyznanemi, egzekucyjna sprzedaż dóbr Brzuska i Huta wielka w obwodzie sanockim położonych i do p. Zofii Ringel należących rozpisuje się i takowa w tutejszym sądzie w jednym terminie a to na dniu 4. listopada 1867 o godzinie 10. rano pod następującemi warunkami ułatwiającemi przedsięwzięta będzie:

1. Za cenę wywołania ustanawia się sądownie szacowana wartość szacunkowa w kwocie 58.762 złr. 10 kr. m. k. czyli 61.700 złr. 27½ c. a. w. na wypadek jednak gdyby po nad tę wartość lub za takową dobra te sprzedane być niemogły, wtenczas takowe i po niżej szacunkowej ceny, jednakże li tylko za taką cenę sprzedane być mogą, którąby egzekwowana pretensya powszechnego zakładu zaopatrzenia, tak w kapitale samym jak też odsetkach i dalszych przynależytościach pokrytą została.

2. Dobra te sprzedane zostaną ryczałtowo nieręcząc ani za objętość tychże w inwentarzu ekonomicznym położoną, ani za jakiekolwiek ubytki. — Do wynagrodzenia za zniesione powinności poddańcze **jako też należące z tąd renty kupiciel żadnego prawa mieć niebędzie.**

3. Każdy chęć kupna mający obowiązany jest przed rozpoczęciem licytacyi kwotę 4000 złr. a. w. jako wadyum albo w gotówce albo w listach zastawnych galic. stan. towarzystwa kredytowego, albo w c. k. austryackich w stopie konwencyjnej oprocentowanych na okaziciela opiewających obligacyach długu państwa albo też wreszcie w galic. obligacyach indemnizacyjnych do rąk komisyi licytacyjnej złożyc, przyczem wyż pomienione papiery kredytowe tylko według ostatniego przez najwięcej ofiarowanego wykazać się mającego kursu, a nie zwyż ich wartości nominalnej przyjęte być mogą. — Wadyum najwięcej ofiarującego przez komisyę na zabezpieczenie dopełnienia warunków licytacyjnych zatrzymanem, innym zaś współofiarującym natychmiast po ukończeniu licytacyi zwróconem będzie.

4. O stanie na tych dobrach ciężących długów jako też o wartości i objętości tychże, każdy chęć kupna mający z ksiąg tabularnych jak też z aktów sądowych przekonać się może.

O rozpisaniu tej licytacyi tak obydwie strony sporujące jak i wierzyciele hypoteczni z miejsca pobytu wiadomi do własnych rąk — wszyscy ci zaś, którzyby po dniu 25. lutego 1867 do tabuli weszli lub którymby z jakiej kolwiek bądź przyczyny niniejsza uchwała licytacyjna do rąk własnych wcześnie albo całkiem niemogła być doręczoną przez edykt i kuratora w osobie p. adw. Dra. Dworskiego z substytucyą p. adw. Dra. Kozłowskiego niniejszem ustanowionego zawiadomienie otrzymują.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 19. czerwca 1867.

(1736) **Kundmachung.** (1)

Nro. **475**. Zur Sicherstellung der Verfrachtung von militär-ärarischen Gütern für den ganzen Umfang der Monarchie, dann der Beistellung der in den verschiedenen Stationen erforderlichen Loco-Last- und Kalesch-Fuhren, für die Zeit vom **1. Jänner 1868** bis Ende December 1868, wird in Gemäßheit des h. Kriegsministerial-Rescripts vom 12. d. M., Abth. **13**, Nr. **3234** hiemit die Offertsverhandlung ausgeschrieben. Die Bedingungen, unter welchen diese Verfrachtung von den Unternehmungslustigen zu besorgen sein wird, so wie das Formulare zu den Offerten sind folgende:

Allgemeine Bedingungen.

1. Gegenstand der Offertverhandlung ist die Verfrachtung von Militär-Aerarial-Gütern aller Art in dem Zeitraume vom 1. Jänner 1868 bis Ende December 1868 von und zu den nachbenannten Stationen, als:

a) Von und zu den Monturs-Commissionen in **Stockerau, Prag, Brünn, Altofen, Gratz, Jaroslau, Carlsburg** und dem Depot in **Wien**.

b) Von und zu den Fuhrwesens-Material-Depots zu **Klosterneuburg, Marein, Prag, Moldauthein, Olschan, Pest, Thorda** und **Drohobycz**.

c) Von und zu den Zeugs-Artillerie-Commanden in **Wien**, nebst Filialien in **Steinfeld, Linz, Salzburg**, in **Gratz**, zu **Innsbruck** nebst dessen Filialien **Kufstein, Franzenslfote, Botzen, Trient**, in **Carlsstadt** nebst dessen Filialien **Czettin, Essegg, Brod, Gradiska**, — in **Prag** nebst dessen Filialien zu **Theresienstadt, Königgrätz, Josephstadt** und **Bergstadl**, — in **Olmütz** nebst dessen Filialien zu **Brünn** und **Troppau**, — in **Krakau** nebst dessen Filiale zu **Lemberg**, — in **Ofen** nebst dessen Filialien zu **Komorn, Pressburg, Neusohl, Kaschau, Nagy-Banya, Debreczin**, in **Carlsburg** nebst Filiale in **Hermannstadt**, — in **Temesvar** nebst dessen Filialien zu **Peterwardein** und **Arad**, — in **Stein** nebst dessen Filialien zu **St. Veit** und **Laibach**, — in **Triest** nebst Filiale zu **Pola**, in **Zara** nebst dessen Filiale zu **Ragusa, Spalato, Lessina, Cattaro, Sebenico, Castelnuovo, Budua** und **Stefano**.

d) Von und zu dem Feuergewehr-Zeugs-Artillerie-Commando in **Wien** nebst Filiale zu **Prag**.

e) Von und zu dem Geschütz-Zeugs-Artillerie-Commando in **Wien** und bei **Wiener-Neustadt**.

f) Zu den Hengsten-Depots zu **Stadl** bei **Lambach, Gratz, Nimburg** an der Elbe, **Brünn, Drohowyże, Stuhlweissenburg, Grosswardein, Sepsy St. György** und den bezüglichen Posten.

g) Zu den Gestütten in **Mezöhegyes, Babolna, Kisber, Radautz, Biber, Ossiach**.

h) Von und zu den Pionier-Zeugs-Depots zu **Klausenburg, Verona** und **Pest**.

i) Von dem Haupt-Medicamenten-Depot in **Wien**, dann den Medicamenten-Depots zu **Prag, Pest, Lemberg, Verona**, — in die kleinern Medicamenten-Depots, Festungs- und Garnisons-Apotheken.

k) Von den Armee-Anstalten zu den Truppen und umgekehrt, dann von einem zum andern Truppenkörper ohne Unterschied der Waffengattung, mit Inbegriff der k. k. Gendarmerie.

l) Desgleichen zu den Bildungsanstalten.

2. Auf die Transportirung von Verpflegsgütern erstreckt sich die gegenwärtige Verfrachtungs-Sicherstellung nur dann, wenn Versendungen aus einem Verpflegsbezirke in den andern, oder aus einem Kronlande in das andere stattfinden.

Es steht jedoch den Verpflegs-Magazinen oder General-Commanden frei, die Verpflegsartikel auch durch andere Vecturanten transportiren zu lassen, falls deren Frachtlöhne billiger als die stipulirten **Vertrags-Frachtpreise sind.**

Natural-Transporte aus den Magazinen zur Mühle und zurück, aus einem Depositorium in das andere, aus der Magazinsstation in die entfernter gelegenen Stabs- und Dislocationsorte, gehören in den Manipulationsbetrieb der Verpflegs-Magazine und sind von diesen wie bisher zu besorgen.

3. Die Ueberführung der Baumaterialien zum Bauplatze und Bedarfsorte wird mit der Sicherstellung der Baumaterialien selbst gleichzeitig contrahirt und liegt daher außerhalb der allgemeinen Verfrachtung.

4. Die Güterversendungen mittelst der Eisenbahn oder Dampfschifffahrt besorgt die Militärverwaltung selbst, daher deren Sicherstellung nicht inbegriffen ist.

5. Die im Absatze 1 bezeichnete Verfrachtung umfaßt sohin unter den im Puncte **2, 3** und **4** erwähnten Ausnahmen alle Sendungen von und zu den Armeeanstalten, bezüglich die Zu- und Abfahrten von und zu den Eisenbahnstationen oder Abfahrts- und Landungsplätzen der Dampfschiffe, ferners alle Güterversendungen pr. Achse zu Lande mittelst Zugvieh, dann zu Wasser mittelst Segel- oder Räderschiffe.

Welche Stationen die Verfrachtung speciell in Galizien und Bukowina betrifft, ist aus dem am Schluße angefügten Verzeichnisse der verschiedenen Routen zu entnehmen.

Da sich durch den Dislocationswechsel der Truppen die im Verzeichnisse angeführten Bauten häufig ändern, muß sich der Offerent verpflichten, die Ueberführung auf allen Routen zu bewirken, wo sich überhaupt Militär befindet, wenn diese Routen auch in dem bezüglichen Verzeichnisse nicht enthalten wären.

Die Beistellung der Loco-Lastfuhren und Kaleschfuhren betrifft die Stationen **Krakau, Lemberg, Czernowitz** und **Jaroslau**.

6. Diese Verfrachtung wird im Offertwege an den Mindestfordernden überlassen und es steht jedem öster. Staatsbürger, welcher sich über seine Eignung und Befähigung zur Besorgung des Verfrachtungsgeschäftes gehörig auszuweisen und dem Militär-Aerar die nöthige Sicherheit zu bieten im Stande ist, frei sich an dieser Verhandlung durch Ueberreichung eines mit den nachbezeichneten Erfordernissen versehenen Offerts zu betheiligen.

7. Die Offerte haben Anbote über sämmtliche derlei vorkommende Verfrachtungen innerhalb der Gränzen eines oder mehrerer Kronländer mit Benützung der vorhandenen Wasserstraßen und Landwege zu enthalten, und ob der Transport zu Wasser mittelst Segel- oder Ruderschiffe, oder zu Lande pr. Achse mittelst Zugvieh bewirkt wird, und ebenso rücksichtlich der Zu- und Abfuhr der Militärgüter von den ärarischen Anstalten zu den Eisenbahnstationen und Dampfschifffahrts-Landungs- und Abfahrtsplätzen den Preis eines Zoll-Centners für die ganze Wegesstrecke in öst. Währung zahlbar in Banknoten oder sonst gesetzlich anerkannten Papiergelde zu enthalten.

8. Bei gleichgestellten Preisen wird unbedingt jenen Offerenten der Vorzug gegeben, welche für die größten Länder-Complexe lauten.

9. Bei Sendung gefährlicher Güter, denen eine Militär-Escorte beigegeben wird, müssen für diese Escorte auch die nöthigen Beiwägen beigestellt werden, daher auch für letztere die Preisanbote zu stellen sind.

10. Dort, wo es nothwendig ist und Locofuhren angefordert werden, sind auch solche vom Contrahenten beizustellen und muß der Preis

a) einer Locofuhr für Personen und Kaleschfuhren, oder

b) für Waaren- und Material-Transporte, letztere mit dem Ladungsgewichte eines zwei- oder vierspännigen Wagens für den ganzen oder halben Tag angegeben werden.

11. Ist der Offerent verpflichtet, seinem Offerte das von der betreffenden Handels- und Gewerbekammer, oder dort, wo eine solche nicht besteht, das von der hiezu berufenen Behörde ausgestellte Zeugniß über seine Eignung zur Ausübung des Verfrachtungsgeschäftes, dann ein von der politischen Ortsobrigkeit bestätigtes Zeugniß über die Solidität und das zureichende Vermögen zur Sicherstellung für das Aerar beizulegen.

Diese dem Offerenten nur versiegelt zu übergebenden und versiegelt zu belassenden Certificate, in welchen das etwa eingetretene Ausgleichungsverfahren angedeutet werden muß, sind stempelfrei.

Ein im Ausgleichsverfahren befindlicher Concurrent wird, so lange dieses Verfahren nicht beendet ist, zur Einbringung von Offerten nicht geeignet erkannt.

12. Außerdem ist jedes Offert, je nachdem dasselbe für den Umfang eines oder mehrerer Kronländer gestellt wird, mit einem Vadium zu belegen, welches vorläufig auf folgende Pauschal-Summen festgesetzt wird, und zwar:

für Nieder- und Ober-Oesterreich . . .	800 fl.
„ Salzburg	400 „
„ Steiermark	400 „
„ Tirol	400 „
„ Böhmen	1000 „
„ Mähren	500 „
„ Schlesien	400 „
„ Kärnthen, Krain und Küstenland .	1000 „
„ Ungarn	1000 „
„ Siebenbürgen	500 „
„ **Galizien und die Bukowina** . . .	1000 „

für Banat und serbische Woiwodschaft	.	500 fl.
„ Croatien und Slavonien	. . . . .	500 „
„ Dalmatien	. . . .	500 „

in österr. Währung.

13. Die Vadien können entweder im baren Gelde, oder in Real-Hypotheken, oder in öst. Staatsschuldverschreibungen, oder aber endlich in Actien oder Prioritäts-Obligationen jener Gesellschaften, welche eine Staatsgarantie genießen, erlegt werden. Die öster. Staatsschuldverschreibungen werden nach dem Börsencurse des Erlagstages, — insoferne sie jedoch mit einer Verlosung verbunden sind, keinesfalls über den Nennwerth, — die genannten Actien oder Prioritäts-Obligationen aber nach dem Börsencurse des Erlagstages mit einem 10% Abschlage angenommen.

Staatsgarantie genießen bis jetzt folgende Industrieunternehmungen: die öster. Donau-Dampfschifffahrtsgesellschaft, die Kaiserin Elisabeth-Bahn, die südliche Staats-, lombardisch-venetianische, centralitalienische Eisenbahn-Gesellschaft, die Theiß-Bahn, die galizische Carl-Ludwigs-Bahn, die böhmische Westbahn, die Lemberg-Czernowitzer-Eisenbahn, die süd-nord-deutsche Verbindungsbahn und die öster. Staats-Eisenbahn-Gesellschaft.

Pfandbestellungs- und Bürgschafts-Urkunden können nur dann als Vadium oder Caution angenommen werden, wenn dieselben durch Einverleibung auf ein unbewegliches Gut gesetzlich sichergestellt und mit der Bestätigung der betreffenden Finanzprocuratur bezüglich ihrer Annehmbarkeit versehen sind.

Wechsel werden weder als Vadien noch als Caution angenommen.

14. Die Vadien derjenigen Offerenten, welchen eine Lieferung bewilliget wird, sind auf den doppelten Betrag der im §. 12 der „Bedingungen" betreffend angesetzten Pauschal-Summe zu erhöhen, und bleiben in dem Falle, als diese Vadien im baaren Gelde oder Real-Hypotheken oder in österreichischen Staatsschuldverschreibungen, oder in Pfandbestellungs- und Bürgschafts-Urkunden erlegt wurden, bis zur Erfüllung des von dem Offerenten abzuschließenden Contractes als Erfüllungs-Caution liegen, können jedoch auch gegen andere vorschriftsmäßig geprüfte und bestätigte Cautionsinstrumente ausgetauscht werden.

Wurde von einem mit einer Lieferung betheilten Offerenten das Vadium in Actien oder Prioritäts-Obligationen der eine Staatsgarantie genießenden Gesellschaft erlegt, so hat derselbe bei dem Contracts-Abschluße anstatt dieser Actien oder Prioritätsobligationen entweder baares Geld oder Real-Hypotheken, oder öster. Staatsschuldverschreibungen, oder Pfandbestellungs- und Bürgschafts-Urkunden zu erlegen, und es hat die sofort erlegte Caution bis zur Erfüllung des Contractes erliegen zu bleiben.

Die erlegten Vadien derjenigen Offerenten, deren Anbote nicht genehmiget wurden, werden sogleich zurückgestellt.

15. In dem Offerte, welches mit dem gesetzlichen Stempel versehen und von dem Offerenten unter Angabe seines Characters und Wohnortes eigenhändig gefertigt sein muß, hat sich derselbe ausdrücklich den von ihm eingesehenen, in dem Blatte der N. N. Zeitung Nr. . . ddto. . . . . (Nummer und Datum anzugeben) abgedruckten Bedingungen für die Uebernahme der Verfrachtung militärischer Güter vollinhaltlich zu unterwerfen. Auch ist in dem Offerte die als Vadium erlegte Summe stets mit dem entfallenden Betrage in öst. W. auszudrücken.

16. Das Offert ist für den Offerenten, welcher sich des Rücktrittsbefugnißes und der im §. 862 des a. b. Gesetzbuches normirten Fristen zur Annahme seines Versprechens ausdrücklich begibt, vom Momente der Ueberreichung, für das k. k. Militär-Aerar aber erst dann rechtsverbindlich, wenn der Ersteher von der erfolgten Genehmigung seines Offerts Seitens des k. k. Kriegsministeriums verständigt worden ist.

17. Der Offerent bleibt übrigens an sein Offert auch dann gebunden, wenn von den darin cumulativ enthaltenen Anboten für den Transport mittelst Achse oder zu Wasser, für Beistellung von Loco- und Kaleschfuhren 2c. nur ein oder der andere angenommen wurde.

18. Die diesen Bestimmungen gemäß ausgefertigten Offerte sind versiegelt bis längstens zu dem in der öffentlichen Kundmachung festgesetzten Termine entweder unmittelbar beim k. k. Kriegsministerium, oder bei dem betreffenden General-Commando, welches die daselbst einlangenden Offerte uneröffnet dem k. k. Kriegsministerium einzusenden hat, zu überreichen.

Im telegraphischen Wege gestellte Offerte werden nicht berücksichtiget.

Specielle Bedingungen.

19. Die Verfrachtung hat auf den kürzesten und die Sicherheit und Conservation des zur Versendung gelangenden Gutes nicht gefährdenden Routen directe vom Ergänzungs- oder Anschaffungs- zum Verbrauchs- oder Bedarfsorte zu geschehen und muß das Frachtgut dort, wo es geschehen kann, zu Gunsten des k. k. Militär-Aerars assecurirt werden.

20. Dem Unternehmer bleibt es übrigens hiebei freigestellt, insoweit eine andere entferntere Route selbst zu wählen, jedoch wird ihm von Seite des Aerars nur jener Preis vergütet, welcher nach dem Vertrage bei der Verfrachtung als Frachtpreis für die kürzeste Route entfällt, und es kann auch hiedurch keine Aenderung in der für die vertragsmäßig ausgesprochene Route festgesetzten Verfrachtungszeit angefordert werden.

21. Die Zahlung des Frachtpreises geschieht am Uebernahmsorte von der übernehmenden Anstalt oder Truppe, wenn das Militär-Aerarialgut unbeschädigt abgegeben worden ist, an den Verfrachtungsunternehmer persönlich, oder an seinen zum Geldempfange und zur Quittirung hierüber berechtigten Bevollmächtigten.

22. Der Contrahent hat alle mit der Verfrachtung verbundenen Mauten und sonstigen Auslagen aus Eigenem zu bestreiten.

23. Der Verfrachtungs-Contrahent haftet für den Schaden, welcher durch Verlust oder Beschädigung des Frachtgutes seit der Empfangnahme bis zur Ablieferung entstanden ist, so ferne er nicht beweist, daß der Verlust oder die Beschädigung ohne sein, oder der von ihm zur Ausführung des Transportes verwendeten Personen Verschulden, durch höhere Gewalt, oder durch die natürliche Beschaffenheit des Gutes, oder durch äußerlich nicht erkennbare Mängel der Verpackung entstanden ist. Im Falle eines solchen Verlustes oder einer solchen Beschädigung des Frachtgutes, wird der Zustand dieses Letzteren so wie die Höhe des dem Frachtführer nach Artikel 396 des allgemeinen Landes-Gesetzbuches obliegenden Ersatzes durch Sachverständige festgestellt, welche über Vorschlag der betreffenden Militärbehörde durch das zunächst gelegene Gericht ernannt werden.

24. Für Beschädigungen, welche dem Militär-Aerarial-Gute durch nicht abzuwendende Elementareinflüsse zugegangen sind, hat der Verfrachtungs-Unternehmer im Allgemeinen nicht zu haften.

Jedoch muß in einem solchen Falle der Verfrachtungsunternehmer durch ortsobrigkeitliche Zeugnisse die angeblichen Elementar-Ereignisse darthun und durch gerichtliche Zeugenaussagen oder Kunstbefundene den Beweis liefern, daß trotz aller anzuwendenden möglichen und wirklich angewendeten Vorsichtsmaßregeln und Schutzmitteln dem beschädigenden Einflusse dieser Zufälle nicht vorgebeugt werden konnte.

Wird dieser Beweis nicht hergestellt, oder hat der Unternehmer die ihm obgelegene Assecurirung des Frachtgutes unterlassen, obwohl dieselbe nach der Sachlage und mit Wirkung für den eingetretenen Zufall ausführbar gewesen wäre, so hat er einen solchen zufälligen Schaden dem Militär-Aerar zu ersetzen.

25. Der Contrahent ist verpflichtet, bei sämmtlichen innerhalb der Grenzen eines Kronlandes, oder innerhalb des Rayons, für welchen ihm die Verfrachtung übertragen ist, befindlichen Armee-Anstalten, dann im Sitze der Militär-Verwaltungsbehörde Bestellte zu ernennen, welche über erhaltenes Aviso das zu verfrachtende Gut vom Orte der Absendung zu übernehmen und an den Ort der Bestimmung, insoferne derselbe innerhalb des Rayons, auf welchem er die Verfrachtung übernommen hat, liegt, directe oder an den für das nächstgelegene Kronland vom Aerar aufgestellten Verfrachtungs-Unternehmer, sofern das Gut in den, dem Letzteren zustehenden Verfrachtungs-Rayon abzusenden und weiter zu spediren ist, zu leiten, daher sämmtliche für die Verfrachtung der Militär-Aerarial-Güter aufgenommenen Spediteure, deren Name und Ubicationsort entsprechend verlautbart wird, unter sich in gegenseitige Geschäftsverbindung und Einverständniß zu treten haben werden.

26. In Rücksicht solcher Verfrachtungs-Uebergänge ist jeder Frachtunternehmer, welcher ein Aerarial-Gut nicht unmittelbar von einer Militär-Anstalt oder Behörde, sondern von einem Verfrächter übernimmt, verpflichtet, bei der Uebernahme die Anzahl und Beschaffenheit der Collien, Ballen und Kisten 2c. mit Beziehung auf den Ladschein genau zu untersuchen, im Falle von Abgängen oder Verletzungen entweder unter Vermittlung der nächsten Militärbehörde, oder im Wege eines gerichtlichen, oder wenn auch dies unmöglich wäre, eines unter Leitung der Ortsbehörde durch unparteiische Schätzleute vorzunehmenden Augenscheins, Art und Umfang des Schadens zu constatiren, widrigens angenommen würde, daß er die Ladung vollzählig und im unbeschädigten Zustande übernommen habe und er für alle bei der endlichen Abgabe des Gutes an eine Militär-Anstalt oder Behörde hervorkommenden Abgänge oder Beschädigungen, und dann dem Aerar den Ersatz zu leisten verpflichtet wäre, wenn auch erwiesen würde, daß dieselben aus der Zeit vor seiner Uebernahme des Gutes herrühren.

Der Frachtunternehmer, welcher in obiger Beziehung das Aerarialgut zur weiteren Verfrachtung an den Verfrächter des nächsten Kronlandes übergibt, hat sich sohin über die vollständige und unbeschädigte Uebergabe der Ladung durch eine ausdrückliche Bestätigung des übernehmenden Spediteurs anzuweisen, widrigens er für alle bei der endlichen Ablieferung des Gutes an eine Militärbehörde oder Anstalt hervorkommenden Abgänge oder Beschädigungen in solidum mit allen nach ihm bei dem Transporte dieses Gutes betheiligten Unternehmern dem Aerar zu haften hätte.

Die Vergütung des Frachtlohnes an jene Vecturanten, welche die Fracht nicht unmittelbar an die betreffende Bedarfsanstalt, sondern an einen anderen Verfrächter zur Weitertransportirung übergeben, hat zwar ebenfalls laut §. 21. der vorliegenden Bedingungen, von Seite der obbenannten übernehmenden Anstalt oder Truppe zu geschehen, die Zahlung selbst aber wird, wenn sich im Orte des Verfrachtungsübergangs ein Militär-, Platz- oder Stations-Commando befindet, welches in solchen Fällen, dann überhaupt bei der Uebergabe und Uebernahme der Fracht von einem an den andern Verfrächter zu interveniren hätte, durch Vermittlung desselben sonst aber durch directe Zusendung an den Verfrächter oder dessen gesetzlichen Bevollmächtigten zu bewirken sein, vorausgesetzt jedoch, daß sich der Verfrächter, wie es in diesem §. 26 ausgesprochen ist, über die vollständige und unbeschädigte Frachtübergabe respective Ubernahme gehörig ausgewiesen hat, und gegen den Anspruch der Frachtlohns-Zahlung keine weitere Bedenken bestehen.

27. Sämmtliche Contrahenten sind verpflichtet, sobald ihnen das Aviso zur Uebernahme der Verfrachtung zukommt, das zu verfrachtende Gut.

a) wenn solches ganz oder auf die Strecke von mindestens 3 Meilen bis zur nächsten Eisenbahnstation oder Landungsplatz pr. Achse geführt werden muß, im Gewichte von 1 bis 30 Zentner binnen 48 Stunden.

über 30 Zentner bis 60 Zentner	binnen	4 Tag.
„ 60 „ „ 100	„	5 „
„ 100 „	binnen 8 Tagen zu übernehmen,	

und beim Transporte pr. Achse wenigstens 3 Meilen des Tages zurückzulegen.

Erstreckt sich die Entfernung des Aufladeortes von der Eisenbahnstation oder dem Landungsplatze nicht auf drei Meilen, so hat der Contrahent nach Verlauf von 48 Stunden nach erhaltenem Aviso bis 60 Zentner, binnen 3 Tagen bis 100 Zentner, und binnen 5 Tagen jede höhere Gewichtslast zu verladen, und längstens am nachfolgenden Tage nach der Verladung bis zu den Eisenbahnstationen oder Landungsplätzen verführen zu lassen, und für deren unverzögerte Weiterexpedition zu sorgen.

Bei Berechnung der zur Verfrachtung pr. Achse bemessenen Zeit wird der Tag des Auf- und Abladens nicht gezählt.

b) Beim Transporte mittelst Eisenbahn, so wie jenem mit der Dampfschifffahrt, welcher von der Militär-Verwaltung selbst besorgt wird, kommt hier blos zu bemerken, daß der Contrahent, dem die weitere Verfrachtung obliegt, sich bei Uebernahme der Fracht nach den im Puncte 26 der vorliegenden Bedingungen enthaltenen Bestimmungen zu benehmen, und zur Behebung der Fracht die nach dem Gewichtsverhältnisse vermög Punkt 27 der Bedingungen angesetzten Termine zu achten hat

Uebrigens ist der Verfrächter gehalten, sich hiebei sowohl über das zugekommene Aviso wegen der zu übernehmenden Verfrachtung so wie über den Zeitpunct, mit welchem ihm von Seite des Eisenbahn- oder Dampfschifffahrts-Expedits die Güter zur Disposition gestellt wurden, legitimiren zu können.

c) Beim Transporte zu Wasser mittelst Ruder oder Segelschiffen kann namentlich bei längeren Fahrten im Allgemeinen kein Termin festgestellt werden, doch bleibt es der abspedirenden Behörde überlassen, im Einverständnisse mit dem Contrahenten von Fall zu Fall den Termin festzustellen, binnen welchem das Militär-Aerarialgut an den Ort seiner Bestimmung anlangen muß.

Es wird daher bloß festgestellt, daß die Verladung pr. Schiff bis 50 Zentner 2 Tage, 100 Zentner 4 Tage, von 100 Zentner aufwärts 8 Tage nach erhaltenem Aviso stattfinden muß, und daß nach geschehener Verladung das Schiff den nächstfolgenden Tag, Elementar-Ereignisse ausgenommen, vom Landungs-, bezüglich Auflad-platze directe an den Bestimmungsort abzugehen hat.

28. Triff die, auf eine oder die andere Art verfrachtele Ladung verspätet ein, und wird sonach die unter gewöhnlichen Verhältnissen und Umständen entweder cursmäßig festgesetzte, oder für die betreffende Route speziell bestimmte, unerläßlich nochwendige Mitteldurchschnittszeit auffallend überschritten, kann weiters eine derlei Verspätung nicht zureichend durch Nachweisung unüberwindlicher, zufälliger Hindernisse gerechtfertigt werden, so wird dem Contrahenten für die sonst unbeanständet übergebene Ladung nur jener mündere Frachtlohnsbetrag zu bezahlen sein, welcher sich ergibt, wenn der nach dem Gewichte der Ladung sonst entfallende Frachtlohn, durch die Zahl der, zur Verführung cursmäßig, oder sonst als Mitteldurchschnittszeit festgesetzten Tage dividirt, und ein 10%tiger Betrag dieses Quotienten für jeden Tag der Verspätung von dem bedungenen Gesammt-Frachtlohns-Verdienste in Abzug gebracht wird.

29. Der Ersteher wird beim Eintrite von Kriegsereignissen, insoferne jenes einzelne Kronland, oder jener Länder-Complex innerhalb dessen ihm die Verfrachtung übertragen worden ist, in den Kriegsschauplatz fällt, oder nahe an denselben grenzt, von den eingegangenen Betrags-Verbindlichkeiten bezüglich eines Kronlandes, welches eben in den Kriegsschauplatz fällt, oder unmittelbar an denselben grenzt, auf die Dauer des Krieges enthoben.

Die diesfälligen Preisanforderungen haben sich daher nur auf friedliche Verhältnisse und den ungestörten Verkehr mittelst der gewöhnlichen Verfrachtungsarten und Mittel zu gründen.

Beim Eintritte außergewöhnlicher Verhältnisse, wo die Transportirung der ärarischen Güter aller Art schneller als in dem §. 27 festgesetzt ist, zu geschehen hat, muß sich der Offerent verpflichten, die Uebername derselben für ein Gewicht bis 100 Zoll-Zentner in 24

Stunden, über 100 Zoll-Zentner in 48 Stunden zu bewirken, und statt täglichen 3 Meilen 6 Meilen zurückzulegen.

Für derlei verspätetes Eintreffen gilt gleichfalls der §. 28.

Für die Transportirung nach der eben angegebenen Weise hat Offerent seine speziellen Preise anzugeben.

Die Zeit, wann diese Transportirungsart einzutreten, und wieder aufzuhören hat, wird dem Contrahenten vom General-Commando speziell bekannt gegeben werden.

Bei eintretenden Kriegsereignissen werden besondere Anbote eingeholt, oder die Verfrachtungen von der Militär-Verwaltung selbst besorgt.

30. Der Contrahent ist verpflichtet, auf den Ladungsschein die richtige Uebernahme des Militär-Aerarialgutes nach Anzahl der Colli, Ballen, Kisten 2c. und dem angegebenen Sporco-Gewichte zu bestätigen.

31. Bei Verfrachtungen pr. Achse ist der Contrahent verpflichtet, vollkommen geeignete Wägen beizustellen, dieselben zum Schutze des Aerarialgutes gegen die Witterung und Elementar-Ereignisse mit zureichenden guten Frachten-Plachen oder Rohrmatten zu versehen, Packstricke, Stroh und sonstige zum Packen nöthige Erfordernisse beizugeben.

Wenn unzerlegbare Fuhrwerke oder Geschütze und Munitionswägen transportirt würden, welche beim Transporte durchaus nicht zusammen gekoppelt werden dürfen, sind für dieselben die nöthigen Zugthiere beizustellen, für welche nach dem konstatirten Gewichte der transportirt werdenden Fuhrwerke und Geschütze einschlüssig der auf den Fuhrwerken etwa verladenen Lasten, die festgesetzte Vergütung pr. Zoll-Zentner und die ganze Wegestrecke geleistet wird.

32. Die übernommene Fracht ist unaufgehalten auf derselben Achse mit Zurücklegung von wenigstens 3 Meilen pr. Tag an den Bestimmungsort zu überführen.

Ausgenommen sind stattgefundene Elementar-Ereignisse und die in Folge derselben eingetretene gänzliche Sperrung der Komunikation, sohin Ueberschwemmungen, Erd- und Felsenstürze, zerstörte Brücken.

33. Ueber derlei Ereignisse und hiedurch bedingte Verspätung des Eintreffungstermines am Bestimmungsorte ist sich zur Wahrung von dem sonst festgesetzten Pönalabzuge, mit den ortsobrigkeitlichen, dort wo es thunlich, mit den von der kompetenten Gerichtsbehörde bestätigten Zeugnissen zu legitimiren.

34. Während eines solchen, durch Elementar-Ereignisse bedingten Aufenthaltes des Transportes haftet der Kontrahent für das zur Verfrachtung übernommene Militär-Aerarialgut, wie während des Transportes selbst; und ist verpflichtet, eine solche durch Elementar-Ereignisse herbeigeführte Unterbrechung oder Stockung des Transportes durch die nächst gelegene Militärbehörde der abspedirenden Armee-Anstalt oder Truppe in dem Falle allsogleich zur Kenntniß zu bringen, wenn das den Weitertransport hemmende Hinderniß voraussichtlich binnen der nächsten 3 Tage nicht behoben werden könnte.

35. Wenn das Volumen und die Gewichtslast des zu verfrachtenden Aerarialgutes eine Zuladung von Privatgut gestattet und diese bewirkt wird, bleibt der Kontrahent für alle und jene Beschädigungen, welche das Aerarialgut in Folge der bewirkten Zuladung von Privatgut erleiden könnte, strenge verantwortlich und ersatzpflichtig.

36. Bei Pulver- und Munitions-Transporten und feuergefährlichen Gütern überhaupt, sind solche separirt zu verladen, auf den betreffenden Wägen schwarze Fahnen auszustecken, die Fuhrleute sind von der Gefährlichkeit des aufgeladenen Gutes zu verständigen, das Tabakrauchen ihnen zu untersagen, sie dürfen in der Nähe der mit feuergefährlichen Gütern beladenen Wägen kein Feuer oder Licht unterhalten, derlei Wägen müssen in entsprechender Entfernung von einander fahren, und dürfen nur außerhalb der Ortschaften auf entsprechenden Plätzen halten und übernachten.

Die Zuladung von Privatgut bei diesen Transporten ist strenge verbothen.

37. Bei allen größeren Transporten pr. Achse, unbedingt aber bei allen Transporten von Gewehren, Pulver, Munition und feuergefährlichen Materialien überhaupt, müssen vom Kontrahenten Kondukteure oder Schaffer zur Beaufsichtigung von derlei Transporten beigegeben werden, welche den Anordnungen der etwa beigegebenen Militär-Eskorte sich zu fügen haben.

38. Für die Kalesch- und Locofuhren wird der halbe Tag von 6 Uhr Früh bis 12 Uhr, und von 1 Uhr Nachmittags bis 7 Uhr, der ganze Tag von 6 Uhr Früh bis 7 Uhr Abends mit Rücksicht auf die Fütterungszeit angenommen.

In jenen Fällen, wo eine Kalesch- oder Locofuhr entweder schon vor 6 Uhr Früh bestellt, oder bei einem halben Tage über die 12te, rücksichtlich 7te Stunde hinaus, jedoch nicht durch einen ganzen Tag oder eine ganztägige Fuhr über 7 Uhr Abends hinaus fortbenützt, oder endlich eine solche Fahrgelegenheit zu einer längeren, mehrere Tage umfassenden Fahrt benützt würde, und sich der Kontrahent für derlei einzeln vorkommende, terminsüberschreitende Fuhrenbenützungen nicht durch andere während der Kontraktsdauer mit minderer Benützung beigestellte Fuhren, wofür jedoch kontraktmäßig die ganze Zahlung für den halben oder ganzen Tag geleistet wurde, ausgeglichen finden sollte, ist nach Umständen von dem für die halbe, beziehungsweise ganztägige Fuhrenbenützung kontraktmässig festgesetzten Vergütungsbetrage, der für eine Stunde entfallende Betrag zu berechnen, und dieser zur Basis der nach Billigkeits-Grundsätzen festzusetzenden Vergütung für obige Terminsüberschreitungen anzunehmen.

Bei Benützung der Locofuhren wird der Grundsatz festgehalten, daß wenn disponibles Fuhrwesen vorhanden ist, es dem Militär-Aerar frei steht, dasselbe zu Locoverführungen zu verwenden.

39. Bei Verfrachtung mit der Eisenbahn oder mittelst der Dampfschiffe wird das Aerarialgut von der spedirenden Armee-Anstalt, oder von der zunächst an der Eisenbahnstation, oder dem Dampfschiffabfahrtsorte stationirten Militärbehörde selbst zur unterbrochenen Ueberführung bis an den Ausgangspunkt der Bahn, oder bis an den Ladungsplatz des Dampfschiffes aufgegeben, vom Ausgangspunkte der Eisenbahn, oder am Ladungsplatze des Dampfschiffes aber, unter Beobachtung der, für den Uebergang einer Verfrachtung von einem auf den andern Verfrächter festgesetzten direktiven (Punkt 26 und 27) vom Kontrahenten für die Landfracht, oder zur Verfrachtung mittelst Ruder oder Segelschiffe übernommen, sohin entweder direkte bis an den Verbrauchs- oder Bedarfsort weiter transportirt, oder an den im nächstgelegenen Kronlands-Bezirke aufgestellten Kontrahenten, für die Land- oder Wasserfracht behufs der Weiterspedirung an den Bedarfs- oder Verbrauchsort übergeben.

40. Für Verfrachtungen mit Ruder oder Segelschiffen wird bemerkt, daß, wenn wegen Unfahrbarkeit der einen oder der andern Stromstrecke das verladene Militär Aerarialgut durch mindestens drei Tage nicht weiter befördert werden könnte, und sohin bis zur Behebung dieses Anstandes voraussichtlich längere Zeit liegen bleiben müßte, der Verfrachtungsunternehmer verpflichtet ist, sogleich für eine andere Weiterbeförderungsart des Frachtgutes zu sorgen, unter Einem aber auch die nächstgelegene Militärbehörde oder die abspedirende Anstalt hievon in Kenntniß zu setzen.

Der Kontrahent hat daher durch seine Bestellten Sorge zu tragen, daß ein derlei Fall ihm, sowie durch ihn der Militärbehörde mitgetheilt, übrigens zur Verfrachtung überhaupt nur dann die Wasserstrasse gewählt werde, wenn derlei Vorfälle voraussichtlich nicht eintreten.

41. Bei der Verfrachtung zu Wasser haben für den Kontrahenten im Allgemeinen dieselben Haftungsgrundsätze zu gelten, welche bei der Verfrachtung zu Lande ausgesprochen wurden, und ist sich mit Rücksicht auf die allgemein festgestellte Bedingung wegen Assekurirung des zu verfrachtenden Gutes bezüglich der Beschädigungen desselben durch Elementar-Ereignisse oder Zufälle während des Transportes nach den dießfalls bestehenden Bestimmungen zu richten.

42. Die zur militär ärarischen Verfrachtung benützten Ruder und Segelschiffe müssen hinsichtlich ihrer Beschaffenheit und Tragfähigkeit zureichend erprobt sein, worüber sich dort, wo ein k. k. Hafenamt besteht, sowie über den Tonnelade-Raum des Schiffes mit dem Hafenamte, sonst mittelst des, von der betreffenden politischen Behörde ausgestellten Certifikates auszuweisen kommt.

43. Das militär-ärarische Gut darf nicht auf dem Verdeke geladen, und muß durch Unterlagen, dann Rohrmatten und alle möglichen Schutzmittel vor dem Eindringen der Nässe, und sohin vor Beschädigungen wohl verwahrt werden.

44. Bei Munitions- und Gewehrtransporten zu Wasser ist die beigegebene Eskorte-Mannschaft unentgeltlich mitzuführen, hinsichtlich des Feuers und Lichtes jede mögliche Vorsicht zu beobachten, und auf dem Schiffe eine schwarze Fahne auszustecken.

Wenn der Schiffraum eine Zuladung von Privatgut gestattet, bleibt der Kontrahent für alle und jede Beschädigung, welche das Aerarialgut in Folge der bewirkten Zuladung von Privatgut erleiden könnte, verantwortlich.

45. Bei einem Unglücksfalle, wenn zur Rettung der ganzen Ladung etwas über Bord geworfen werden mußte, bleibt der Kontrahent verbunden, das etwa über Bord geworfene ärarische Gut dem Aerar in dem Falle vollständig zu ersetzen, wenn das an Bord befindliche Privatgut vom Seewurfe ganz oder zum Theile verschont geblieben wäre.

Der Kontrahent ist überhaupt verpflichtet, das **editto politico di navigatione**, die sonstigen Schifffahrtsgesetze zu achten, überhaupt was die ordinären oder extraordinären Havarien betrifft, und falls das Schiff und dessen Ladung auf der Reise oder im Hafen ein Unglück treffen sollte, sich nach jenen Merkantilgesetzen zu verhalten, welche in den bezüglichen Häfen festgesetzt sind.

Es soll daher der Kontrahent bei einem, aus was immer für einer Ursache sich ergebenden Unglücke mit dem Schiffe oder der Schiffladung gehalten sein, hievon der nächstgelegenen Militärbehörde Anzeige zu erstatten, und Hilfe und Unterstützung anzusuchen.

Es versteht sich ferners von selbst, daß in allen Unglücksfällen, welche nicht vorauszusehen oder abzuwenden waren, daher als **casus fertuiti majoris** anzusehen sind, sich vom Kontrahenten nach den allgemeinen Schifffahrtsgesetzen mit der **Provedi fortuna** zu rechtfertigen ist, sowie sich derselbe dem **Lex. Rhodia de jactu** in allen Fällen, wo letzteres zum Vortheile des Aerars sich anwenden läßt, unterziehen muß.

Der Kontrahent verliert jeden Anspruch auf Ersatz der das Militär-Aerar treffenden Havarietangente, sobald er bei einer Havarie ohne Einwilligung der Vertreter des Aerars dem Ausspruche eines Schiffgerichtes sich unterzieht.

46. Auf Grundlage der von dem k. k. Kriegsministerium genehmigten Offerte werden mit den Erstehern förmliche Vertrags-Urkunden ausgefertigt.

Sollte sich aber ein Ersteher weigern, diese Vertrags-Urkunde zu unterfertigen, oder zu deren Unterfertigung troß der an ihn ergangenen Einladung nicht erscheinen, so vertritt das genehmigte Offert in Verbindung mit den gegenwärtigen Bedingungen die Stelle eines Vertrages, und das k. k. Militär-Aerar soll sowohl in einem solchen Falle, als auch wenn der Ersteher zwar das förmliche Vertrags-Instrument fertigte, aber entweder die Vertrags-Caution innerhalb der oben festgesetzten Frist nicht erlegte, oder in einem andern Punkte diese Bedingnisse nicht genau erfüllte, das Recht und die Wahl haben, ihn entweder zu deren genauen Erfüllung zu verhalten, oder den Kontrakt für aufgelöset zu erklären, die darin bedungenen Leistungen auf dessen Gefahr und Umkosten neuerdings wo immer feil zu biethen, oder auch außer dem Licitationswege von wem immer, und um was immer für Preise sich zu verschaffen, und die Differenz zwischen den neuen und den dem kontraktbrüchigen Ersteher zu zahlen gewesenen Preisen, aus dessen Vermögen zu erheben, in welchem Falle die Caution auf Abschlag dieser Differenz zurückbehalten, oder wenn sich keine solche zu ersetzende Differenz ergäbe, oder der Cautionsbetrag dieselbe überstiege, in der Eigenschaft als Angeld, als verfallen eingezogen wird.

Uebrigens soll es auch dem k. k. Militär-Aerar freistehen, alle jene Maßregeln zu ergreifen, welche zur unaufgehaltenen Erfüllung des Vertrages führen, wobei jedoch auch andererseits dem Ersteher der Rechtsweg für alle jene Ansprüche, welche er aus dem Vertrage stellen zu können vermeint, offen bleibt.

Die Auslagen für Stempلung des Kontraktes oder der Kontraktstelle vertretenden Bedingungen trägt der Ersteher, wobei bemerkt wird, daß sich rücksichtlich der Bemessung und Einhebung der betreffenden Stempelgebühren nach der vom k. k. Kriegsministerium erlassenen Zirkular-Verordnung vom 7ten Juni 1861, Abthl. 12 Nr. 2505, welche bei sämmtlichen Militäranstalten und Behörden eingesehen werden kann, zu benehmen ist.

Wenn ein Offert von mehreren Unternehmern gemeinschaftlich überreicht wird, so haben sie in demselben ausdrücklich zu erklären, daß sie sich dem k. k. Militär-Aerar für die genaue Erfüllung der Verfrachtungs-Bedingungen **in solidum**, das heißt: Einer für Alle und Alle für Einen verbinden, zugleich haben sie aber einen aus ihnen, oder einen dritten namhaft zu machen, an welchen alle Aufträge und Bestellungen von Seite der Militärbehörde ergehen, mit welchem alle auf das Verfrachtungs-Geschäft bezüglichen Verhandlungen zu pflegen sein werden, der die erforderlichen Rechnungen zu legen, und die im Vertrage bedungenen Zahlungen im Namen aller gemeinschaftlichen Offerenten zu beheben, und hierüber zu quittiren hat, kurz der in allen auf das Verfrachtungs-Geschäft Bezug nehmenden Angelegenheiten als der Bevollmächtigte der, die Verfrachtung in Gesellschaft unternehmenden Mitglieder insolange anzusehen ist, bis nicht dieselben einstimmig einen andern Bevollmächtigten mit gleichen Befugnissen ernannt, und denselben mittelst einer von allen Gesellschaftsgliedern gefertigten Erklärung der mit der Ueberwachung der Kontraktserfüllung beauftragten Behörde namhaft gemacht haben.

Alle aus diesem Verfrachtungs-Vertrage für den Ersteher hervorgehenden Rechte und Verbindlichkeiten gehen im Falle seines Todes auf seine Erben, im Falle er aber zur Verwaltung seines Vermögens unfähig würde, auf seine gesetzlichen Vertreter über, wenn es das Militär-Aerar nicht verzieht, den Vertrag für aufgelöset zu erklären, wozu es in beiden Fällen einseitig berechtigt sein soll.

Formulare zum Offerte.

Ich Endesgefertigter erkläre (Wir Endesgefertigten erklären zur ungetheilten Hand, d. i. Einer für Alle, und Alle für Einen) in Gemäßheit der von mir (uns) eingesehenen, in dem Blatte der N. N. Zeitung N. dtto. (Nummer und Datum anzugeben) abgedruckten allgemeinen und speziellen Bedingungen für die Verfrachtung der Militär-Aerarialgüter, denen ich mich (wir uns) vollinhaltlich unterwerfe (unterwerfen), die während des Zeitraumes vom 1. Jänner 1868 bis Ende December 1868 innerhalb des Kronlandes . . . vorkommenden Verfrachtungen sämmtlicher Militärgüter (zu Wasser mittelst Ruder oder Segelschiffe), zu Lande pr. Achse, ferner die Beistellung der Loco- und Kaleschfuhren und Beiwägen für die Militär-Eskorte um nachfolgende Preise übernehmen zu wollen.

I. Verfrachtung pr. Achse.

Für Frachtgüter ohne Unterschied der Gattung, ob nicht gefährlich, ob gefährlich oder volumiöse, u. zw.:

von N. bis N. zu . . . fl., Sage! . . . Gulden . . . kr.,

von N. bis N. zu . . . fl., Sage! . . . . Gulden . . . kr. 2c. 2c. . . . . österreichischer Währ. pr. Zoll-Zentner und die ganze Wegesstrecke.

II. Für die Güter Zu- und Abfuhr von und zu den Eisenbahnen, oder Abfahrts- und Ladungs-Plätzen der Dampfschiffe ohne Unterschied der Frachtgattung pr. Zoll-Zentner für die ganze Wegesstrecke:

in N. zu . . kr., Sage! . . . Kreuzer,

in N. zu . . . kr., Sage! . . . Kreuzer 2c. 2c.

österreichischer Währung.

III. Verfrachtung zu Wasser ohne Unterschied der Frachtgattung, u. z.: von N. bis N. zu . . fl. . . kr. Sage! . . . Gulden . . . Kreuzer rc. . . . . österr. Währ. pr. Zoll-Zentner und für die ganze Wegesstrecke.

IV. Für die Beistellung eines zweispännigen Beiwagens, und zwar: von Nr. bis Nr. . . . . . fl. . kr., Sage! . . . . Gulden . . Kreuzer von Nr. bis Nr. . . . fl. . . . . kr. . . Sage! . . . . Gulden . . Kreuzer österr. Währ. für die ganze Wegesstrecke.

V. Für eine Kaleschfuhre auf den halben Tag . . . fl. Sage! . . . . Gulden. auf den ganzen Tag . . . fl. Sage! . . . . . . Gulden.

VI. Für eine zweispännige Locofuhr mit dem Ladungsgewichte von . . . Zentr. auf den halben Tag . . . . . fl. . . kr. Sage! . . . . auf den ganzen Tag . . . fl. . . kr. Sage! . . . .

VII. Für eine 4spännige Locofuhr mit dem Ladungsgewichte von . . . Zentr. auf den halben Tag . . . fl. . . kr. Sage! . . . . auf den ganzen Tag . . . . . fl. . . kr. Sage! . .

Beigebogen wird das Zeugniß der Handels- und Gewerbekammer zu N. N. über die Eignung des (der) Gefertigten zur Ausübung des Speditionsgeschäftes und das gerichtlich bestätigte Zeugniß über dessen (deren) Solidität, Vermögensverhältnisse und die hiedurch gebotene Gewährleistung für das hohe Militär-Aerar.

Das vorgeschriebene Vadium pr. . . . . . . wird in Staatsschuld-Verschreibungen (oder in Baaren) unter gesiegeltem Couvert besonders beigeschlossen.

Sig. am . . ten . . . . . . 1867.

Unterschrift.

Aufschrift für das Offert von Außen.

Offert des N. N. wegen Uebernahme der Verfrachtung und Beistellung von sonst erforderlichen Fuhren im Militär-Jahre . . innerhalb des Kronlandes N. N.

Aufschrift auf das unter besonderem Couvert einzureichende Vadium.

Vadium des N. N. zum Offerte wegen Verfrachtung der Militärgüter pro . . . innerhalb des Kronlandes N. N. bestehend in . . . fl. in Staatspapieren oder . . Stück Banknoten österreichischer Währung à 100 fl., à 10 fl. und so weiter.

Diejenigen, welche diese Verfrachtungen, beziehungsweise die Beistellung von Fuhren unter den erwähnten Bedingungen übernehmen wollen, haben ihr, nach den Bestimmungen der Puncte 6 bis 18 der Bedingungen, und nach dem beigesetzten Formulare ausgefertigtes, mit den nöthigen Documenten und dem festgesetzten Vadium belegtes, versiegeltes Offert mittelst Einbegleitungsschreiben längstens 20ten September d. J. zwölf Uhr Mittags, entweder unmittelbar beim h. Kriegsministerium in Wien, oder bei dem Generalcommando in Lemberg einzureichen.

Offerte, welche nicht mit allen, in den oberwähnten Bedingungen vorgeschriebenen Erfordernissen versehen sein sollten, oder welche erst nach Ablauf des oben festgesetzten Termins eingebracht werden, bleiben unberücksichtigt.

Vom k. k. General-Commando.

Lemberg, am 19. August 1867.

Verzeichniß

jener Routen, für welche die Verfrachtung militär-ärarischer Güter in Galizien und Bukowina sichergestellt wird.

Nr.	Route von	Route bis (et vice versa)	Meilen-Entfernung
1	Jaroslau	Lubaczow	4 6/8
2		Rawa	5 2/8
3	Żółkiew	Hruszow	5 4/8
4		Mosty wielkie	3 3/8
5		Hruszow	2 4/8
6		Mościska	3 3/8
7	Jaworów	Jaroslau	6 6/8
8		Grodek	4
9		Lemberg	6 4/8
10		Grodek	6
11		Przemyśl	6 3/8
12	Sambor	Ursog gegen Unghvar in Ungarn	10 6/8
13		Drohobycz	4
14		Stryj	7 6/8
15		Drohowyże, Mikołajów	4 4/8
16		Verecske, Ungarn	12 3/8
17	Stryj	Stanislau	13
18		Brzeżan	12 6/8
19		Lemberg	9 4/8
20		Żółkiew	3 6/8
21		Drohowyże, Mikołajów	5
22		Brzeżan	11 5/8
23	Lemberg	Złoczow	9
24		Brody	14 2/8
25		Sambor	10 6/8
26		Złoczów	5 7/8
27		Stanislau	12
28		Monasterzyska	5 5/8
29		Czortkow	12 1/8
30	Brzeżan	Tarnopol	7 1/8
31		Czernowitz	21 4/8
32		Rohatyn	4
33		Chodorów	7 2/8
34	Rohatyn	Chodorów	3 2/8
35	Monasterzyska	Tyśmienica	5 5/8
36		Brody	5 2/8
37	Złoczów	Tarnopol	8
38		Mikulińce und Korszówka	2 4/8
39		Brody	10 5/8
40		Stanislau	17 7/8
41	Tarnopol	Zaleszczyki	15 5/8
42		Czortków	9 5/8
43		Czernowitz	21 3/8
44		Köres Mezö gegen Szigeth in Ungarn	14 2/8
45	Stanislau	Czortków	12 6/8
46		Zaleszczyk	8 2/8
47	Kołomea	Czortków	11 4/8
48		Köres Mezö	11 7/8
49	Stanislau	Tyśmienica	1 3/8
50	Trembowla	Budzanów	3 1/8
51	Czortków	Jagielnica	1 3/8
52	Krakau	Wadowice	7

Nr.	Route von	Route bis (et vice versa)	Meilen-Entfernung
53		Oświęcim	4 2/8
54		Biala Bieletz	5 2/8
55	Wadowice	Zubrohlawa gegen das Arva Thal in Ungarn	10 6/8
56		Hanussfalva gegen Kaesmark in Ungarn	14 4/8
57		Neu-Sandec	13 6/8
58		Tarnow	8 7/8
59		Bochnia	6 4/8
60		Jasło	9
61		Jabłunka gegen das Arva Thal in Ungarn	12 5/8
62	Neu-Sandec	Hanusfalva gegen Kaesmark in Ungarn	9
63		Lublo gegen Eperies in Ungarn	5 4/8
64		Palossa detto	8 2/8
65		Bartfeld Ungarn	8 2/8
66		Rzeszow	8 2/8
67		Tarnow	7 5/8
68		Sanok-Olchowce	8 6/8
69	Jasło	Dębica	6
70		Bartfeld Ungarn	9 5/8
71		A. Komarnik gegen Unghvar in Ungarn	7 3/8
72	Rzeszów	Głogów	1 6/8
73	Bochnia	Myślenice	5 5/8
74		Niepołomice	3
75	Myślenice	Wieliczka	3 1/8
76		Przeworsk	10
77		Przemyśl	10 6/8
78	Sanok-Olchowce	Rzeszow	9 7/8
79		Sambor	13
80		Virawa gegen Kaschau oder Unghvar in Ungarn	7 4/8
81	„	Starina gegen Unghvar	9 7/8
82	Dębica	Komarnik	13 5/8
83	Rzeszów	„	12 3/8
84	Przemyśl	„	16 6/8
85	Czernowitz	Sereth	5 4/8
86	„	Radautz	8
87	„	Suczawa	11 1/8
88	„	Kimpolung	19
89	„	Borgobrund in Siebenbürgen	32 7/8
90	Radautz	Sereth	2 4/8
91	Radautz	Suczawa	5
92		Kimpolung	11
93	Czernowitz	Zaleszczyk	6
94		über Pistyn und Delatyn nach Koresmezo	22 7/8
95	Brody	Złoczów	5 2/8
96	Brody	Lemberg	14 2/8
97	Złoczów	Tarnopol	3
98	Brody	„	10 5/8
99	Brzeżan	Złoczów	5 7/8

(1725) **Edykt.** (2)

Nr. 1709. C. k. sąd powiatowy w Uścieczku niniejszem wiadomo czyni, iż w celu zaspokojenia sumy 90 złr. 37½ c. i 5 złr. w. a. wraz z kosztami egzekucyi 2 złr. 44 c. w. a. na przymusową sprzedaż dłużnikowi Andrijowi Ciuprykowi jako własność należącej w Uścieczku pod Nr. cons. 237 położonej realności, składającej się z chałupy i ogrodu na rzecz wierzyciela Mojżesza Süssmana pod następującemi warunkami się zezwala:

1. Przedmiot przymusowej sprzedaży stanowi gospodarstwo w Uścieczku pod Nr. cons. 237 położone, składające się z chałupy i ogrodu.

2. Ta realność jest w akcie przymusowej grabieży i detaxacyi dokładnie opisana i chcący ją nabyć, te czyny przed sprzedażą w c. k. sądzie powiatowym w Uścieczku przejrzeć mogą.

3. Sprzedaż publiczna odbędzie się w c. k. sądzie w Uścieczku w trzech terminach, mianowicie 3. września, 24. września i 16. października 1867, każdą raza o 10. godzinie przed południem.

4. Cena szacunkowa w ilości 260 złr. w. a. zbadana jako cena realności sprzedać się mającej wywołaną będzie.

5. Każden tą realność nabyć chcący przed licytacyą 10% ceny jej szacunkowej t. j. kwotę 26 złr. w. a. do rąk komisyi jako wadium albo w gotówce albo też w publicznych papierach, których wartość według kursu dziennego oznaczona będzie złożyć ma, które to wadium jako kaucya za wypełnienie warunków licytacyi służyć ma, i nabywcy w cenę kupna wliczoną będzie.

6. Złożone wadium ma też służyć jako bezpieczeństwo za wykonanie warunków licytacyi w ten sposób, że gdyby nabywca takowe nie wykonał, mianowicie gdyby cenę kupna i sprzedaży w terminie nie złożył, wadium na rzecz wierzycieli przepada, realność w jednym terminie, na koszta i niebezpieczeństwo nabywcy dawnego niżej ceny szacunkowej i za każdą cenę sprzedaną będzie, nabywca zaś dawny za wszelki ubytek w cenie kupna i sprzedaży odpowiadać ma, a gdyby większą cenę uzyskano, nadwyżki żądać nie może.

7. Nabywca zaraz po zatwierdzeniu aktu licytacyi połowę ofiarowanej ceny kupna i sprzedaży po odtrąceniu wadium do rąk c. k. sądu powiatowego w Uścieczku, drugą zaś połowę w 3 miesiące później z procentami po 5 od sta od dnia, w którym pierwszą połowę złożył, doliczyć jest obowiązany.

8. Cena kupna i sprzedaży w gotówce złożona być ma.

9. Po zatwierdzeniu aktu licytacyjnego i zupełnym spłaceniu ceny kupna i sprzedaży dekret własności kupującemu wydany, i takowy w fizyczne posiadanie kupionej realności wprowadzony będzie.

10. Realność pod Nr. cons. 237 w Uścieczku położona, w pierwszych dwóch terminach w cenie szacunkowej, w trzecim zaś tylko w takiej cenie sprzedaną będzie, przez którą wszystkie na niej ciążące długi pokryte będą. Po bezskutecznym upływie trzeciego terminu wierzyciele na niej zabezpieczeni do ustanowienia lżejszych warunków licytacyi powołani będą, a po upływie tego terminu ta realność w nowym 4. terminie niżej ceny szacunkowej i za jakąkolwiek bądź cenę sprzedaną zostanie.

11. Realność wspomnioną nabyć chcący w c. k. urzędzie podatkowym w Uścieczku wiadomość o ciężarach na niej ciężących powziąść mogą.

12. Stempel na protokół lisytacyi potrzebny i należytość od przeniesienia nabywca ponosić ma.

Z c. k. sądu powiatowego.

Uścieczko, dn. 27. lipca 1867.

(1719) **Obwieszczenie.** (2)

Nro. 1284. C. k. sąd powiatowy w Lubaczowie wzywa niniejszem wszystkich niewiadomych dotąd możliwych spadkobierców po zmarłym dnia 3. września 1862 r. w Baszni górnej z pozostawieniem ostatniej woli rozporządzenia ś. p. Tomaszu Mathiaszek, który oprócz dotychczas już oświadczonych spadkobierców: Jana Mathiaszek, Franciszka Mathiaszek, Józefa i Elżbiety Horszt, Franciszka Myczkowskiego, Jana Myczkowskiego, Zofii Myczkowskiej, Teodora Myczkowskiego, Maryi Ryziewicz, Ignacego Dynus, Maryi Golińskiej, Salomei Radyńskiej, Antoniny Ungeheuer, Barbary Bilger, Stanisława Olszewskiego, Maryi i Marceli Czapp, Jana i Adama Olszewskiego, Maryi Myczkowskiej, Rozalii Wierzbickiej, Konstancyi Pawlikowskiej, małoletnich Tomasza, Michała i Mary Bazylaków i małoletnich Karoliny Franciszki 2ga im. i Maryanny Terleckich, do rzeczonego spadku pretensye rościć zamyślają, ażeby w przeciągu trzech miesięcy od dnia trzeciego ogłoszenia w dzienniku urzędowym Gazety Lwowskiej liczyć się mających, swoją deklaracyę do spadku z wykazaniem tytułu prawnego do dziedziczenia tem pewniej do tego c. k. sądu wnieśli, gdyż inaczej tylko pretensye tych którzy przed upływem tego terminu swe oświadczenia do spadku wniesą, uwzględnione będą.

O czem uwiadamia się wszystkich dotąd wiadomych spadkobierców i ustanowionego dla niewiadomych możliwych spadkobierców kuratora p. Eliasza Lityńskiego. Lubaczów, dnia 4. sierpnia 1867.

(1728) **Edykt.** (2)

Nr. 7316. Ze strony c. k. sądu obwodowego w Złoczowie czyni się niniejszym spadkobiercom ś. p. Jana Stanawskiego mianowicie: pp. Adalbertowi, Rozalii i Juliannie Jachniewiczom z miejsca pobytu nie znanym wiadomo, że przeciw tymże, lub w razie ich śmierci przeciw tychże z nazwiska i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom p. Franciszka z Kunaszowskich Morawska pod dniem 29. lipca 1867 l. 7316 o extabulacyę ze stanu biernego dóbr Podlipce intabulowanego w pozycyi Dom. 79 pag. 257 n. 14 on. i Dom. 4 pag. 288 n. 18 on. na mocy wyroku c. k. sądu szlacheckiego Lwowskiego z dnia 21go grudnia 1821 l. 24458 prawa hipoteki dla sumy 900 złr. w. w. z procentami i kosztami prawnemi wraz z pozycyami odnośnemi z pozwem wystąpiła i w skutek tego równocześnie wydaną uchwałą tutejszosądową termin do rozprawy ustnej na dzień 24. września 1867 o godzinie 10ej przed południem wedle ust. sąd. ustanowionym tudzież dla pozwanych kurator w osobie p. adw. Dra. Lewickiego z zastępstwem p. adw. Dra. Schrenzla postanowionym został.

Wzywa się przeto pozwanych, ażeby się w oznaczonym terminie albo sami osobiście jawili, albo też sobie innego obrońcę obrali, i wszystkie ku obronie środki odpowiednie przedsięwzięli, w przeciwnym bowiem razie skutki zaniedbania, sami sobie przypisać będą musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 31. lipca 1867.

(1740) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 9926. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie niniejszem wiadomo czyni, iż na zaspokojenie sumy 755 złr. m. k. zpn., tudzież na zaskokojenie sumy 85 złr. m. k. exekucyjna publiczna sprzedaż realności w Stanisławowie pod Nr. 211²/₄ położonej do pp. Błażeja i Izabeli Węgrowskich należącej, na rzecz spadkobierców Józefa i Wilhelminy Stronczaków w tutejszym c. k. sądzie obwodowym na dniu 26. września, 18. października i 14. listopada 1867 o godz. 10. zrana przedsięwziętą będzie.

1. Za cenę wywołania bierze się cena szacunkowa tej realności t. j. 2838 złr. 39 kr. w. a.

2. Kupujący będzie obowiązany przed rozpczęciem licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej złożyć jako wadyum w gotówce, lub w listach zastawnych galicyjskiego towarzystwa kredytowego, lub też w obligacyach indemnizacytnych, podług ostatniego kursu, dziesięć procent ceny wywołania, t. j. 284 złr. w. a. które kupicielowi w cenę kupna wliczonem, zaś innym licytantom zaraz po odbytej licytacyi zwróconem zostanie.

3. W pierwszych dwóch terminach realność ta tylko nad lub za wartość szacunkową, w terminie zaś trzecim za jakąkolwiekbądź cenę sprzedaną będzie.

4. Resztę warunków licytacyjnych w tu sądowej registraturze przejrzeć można.

O czem strony i tabularnego wierzyciela gminę miasta Stanisławowa, niemniej tych wierzycieli. którymby uchwała niniejsza z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną bydź nie mogła, lub którzyby dopiero później do tabuli weszli przez kuratora w osobie pana adwokata Kwiatkowskiego z zastępstwem pana adwokata Dwernickiego i edykta się uwiadamia.

Z Rady c. k. sądu obwodowego.

W Stanisławowie dnia 29. lipca 1867.

(1741) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 10560. C. k. sąd obwodowy tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż pp. Józef Myszkowski i Michał i Anna małż. Podoscy pod dniem 17. lipca 1867 do l. 10560 przeciwko masie leżącej spadkowej śp. Blondony Pęgowskiej i jej co do życia i miejsca pobytu niewiadomym domniemanym spadkobiercom, a mianowicie Franciszkowi Ksaw. 2 im. Pęgowskiemu, Karolowi Marcinowi 2 im. Pęgowskiemu, Stanisławowi Pęgowskiemu, Jakóbowi Pęgowskiemu, Janowi Pęgowskiemu, Magdalenie Pęgowskiej, Maryannie właściwie Salomei Pęgowskiej, tudzież spadkobiercom Brunona Pęgowskiego, mianowicie: Feliksowi Pęgowskiemu, Magdalenie Pęgowskiej i Karolowi Pęgowskiemu, a w razie ich śmierci spadkobiercom lub prawonabywcom onychże, toż samo co do życia i miejsca pobytu niewiadomym, o uznanie praw własności Józefa Myszkowskiego do jednej dziewiątej części dóbr Niewodny „Gostwiczyzną" zwanych według Dom. 63 pag. 252 n. 19 haer. na rzecz Blondyny Pęgowskiej zaintabulowanej, i intabulacyę onegoż jako właściciela takowej z zastrzeżeniem praw własności, jakie Michałowi i Annie małż. Podoskim do wynagrodzenia za zniesione powinności poddańcze z tej części dóbr przypadającego przysłużają, do tut. sądu skargę wnieśli; wskutek czego termin do rozprawy na dzień 28. listopada 1867 o godz. 10. rano wyznaczony został.

Ponieważ pobyt zapozwanych nie jest wiadomy, przeto przeznaczył tut. sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanych tut. adw. Dr. Hoborskiego z substytucyą adw. Dr. Jarockiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sami osobiście stawili, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielili, lub też innego obrońcę obrali i tut. sądowi oznajmili, ogólnie do bronienia prawem przepisanych środków użyli, inaczej z ich opóźnienia wynikające skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Tarnów dnia 1. sierpnia 1867.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.